

ALMURCI

N.º 204

ABRIL 1992

VENTA DE PISOS DE PROTECCION OFICIAL

<p>SE VENDE 2 PLANTAS BAJAS EN MURO</p>	<p>SE VENDE APARTAMENTO 2 habitaciones, baño, cocina, comedor, parking y jardín ALCUDIA</p>
<p>SE VENDE EN MURO 1.200 M.² - Políg. Industrial 3 calles - Avda. San Vicente</p>	<p>SE VENDE PISO EN PRIMERA LINEA 3 dormitorios, 2 baños, 50 m. terraza y parking 150 m.² - CAN PICAFORT</p>
<p>SE VENDE EN MURO 2 ULTIMOS APARCAMIENTOS EDIF. «SA NOSTRA»</p>	

INFORMES Y VENTAS:

Juan Quetglas Perelló (a) «Sabataret»
Tel.: 85 18 56 - (Horas de oficina)

ALGEBELÍ
N.º 204
Abril
1992

Portada: detall de la custòdia guardada al tresor de l'Església Parroquial de Muro (S. XIV)

Edita: Associació Cultural Algebelí
N.I.F. G-075124219
C/ Gral. Franco, 44-1- Ap. correus n.º 20
Informació telèfon: 537161

Director: Miquel Angel Campaner Fornés.
Consell de Redacció: Marfa Cerdó Gregori, Catina Ballester Moragues, Jaume Ramis Sans, Antoni Moragues Picó, Margalida Ramis Fornés. Col·laboradors a aquest número: Francesc Aguiló, Miquel Porquer, Miquel A. Bonnín, Bartolomé Riutort, Damià Payeras, Toñita Cladera, Toni Caldés, Paco Tugores, Juan Ferrer, Cati Serra, Bartomeu Martorell. Laboratori B. i N.: Arnau Vallespir i Olvido García. Fotografies: Algebelí.

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors

Seguim endavant, per ara

Ens hem assabentat que hi ha alguns lectors que es queixen dels articles que surten publicats a Algebelí (fent especial referència als articles en català).

Bon senyal, perquè això demostra que la revista és ben viva, molt interessant i provoca la polèmica sobre aquesta qüestió. Si la gent te ganes d'opinar és un signe clar que llegeix Algebelí. I això ens sembla un dels símptomes més saludables de vitalitat i eficàcia.

Ara bé, encara que tothom és molt digne d'opinar sobre allò que considera més polèmic, no podem estar d'acord amb el que diuen alguns que Algebelí és més important que la llibertat d'expressió en la nostra llengua, això mai. Creim que ens podrien criticar altres coses però no aquesta.

Ja era ben hora que a Muro, a

l'únic mitjà escrit de què disposam, es diguessin les coses en la nostra llengua. Tenim ben present que si algú es queixa és perquè desconeix una llengua, la seva, que malauradament no li ensenyaren a l'escola, i perquè qualche article l'han de llegir dues vegades per poder-ho entendre.

En definitiva, entenem la revista com un mitjà de comunicació, una font d'informació històrica, un instrument d'expressió popular, etc... a la vegada que ens possibilita una lectura en la nostra llengua, per a adults que per ventura no reben més que premsa totalment castellanitzada i tal volta els ajudi a desfer mentalitats poc favorables a la normalització que no veuen gens bé això que el català ocupi un lloc normal dins el món.

Sa Banca March present a Sa Fira de Sant Francesc

Libertat d'expressió?

Des de les ones de Ràdio Albuaira s'ha suscitat, aquests darrers mesos, una polèmica que ha tengut com a protagonistes als contertulians dels "Xep-a-xeps ..." —molts d'ells a la vegada dirigents de l'Associació Cultural ALGEBELI— i als membres de l'actual Consell de Redacció d'aquesta revista. Amb els ànims temperats pel temps transcorregut des de l'eclosió de la disputa i amb la perspectiva que em dóna haver estat Coordinador d'ALGEBELI durant quasi set anys, em permetreu que dediqui les línies que em corresponen aquest mes, no a defensar un o altre contendent —per altra banda molt intercanviables— sinó a expressar la meua opinió sobre els punts més calents del debat.

El bessó de la discrepància ha estat, sens dubte, la utilització del català com a vehicle normal d'expressió per part de la gran majoria dels redactors i col·laboradors dels exemplars d'ALGEBELI publicats des de que ha assumit la direcció Miquel A. Campaner. Per la meua

banda, pens que la polèmica és absolutament improcedent, perquè no estam enfrontant possibilitats excloents: la defensa d'un ALGEBELI redactat íntegrament en català o exclusivament en castellà. En aquest tema, cadascú tindrà la seva opinió, sens dubte, però en cap moment els tirs han anat per aquí. El que s'ha qüestionat realment —i això és greu— és la llibertat individual d'algunes persones a expressarse en la llengua que han elegit lliurement —en aquest cas, el català—, la innegable facultat d'escriure en la llengua pròpia, la mateixa que parlem a ca nostra, al carrer... la que utilitzam diàriament per manifestar les nostres emocions i els nostres sentiments, per parlar del temps o de la vida.

Que jo sabi l'actual Consell de Redacció —al igual que els precedents— en cap moment ha privat a ningú d'escriure en castellà. Si les persones que utilitzen aquesta llengua habitualment s'han aturat d'escriure articles per ALGEBELI ha estat per falta de ganes, d'idees o qualsevol altra raó personal però en cap moment perquè sel's hi hagi vetat la possibilitat de fer-ho. Llavors, si hi ha gent que enyora el castellà, que agafi la ploma o que estimuli als seus comunicadors a fer-ho, i tendran novament l'oportu-

nitat de llegir en aquesta llengua. I dic això sense cap enclotxa d'ironia. Perquè s'ha aduit com una de les raons essencials de la protesta, la dificultat —o fins i tot la impossibilitat— que tenen algunes persones de determinades edats per llegir en català. I certament entenc la postura dels homes i les dones que per manca d'escolarització o per la persecució repressora del català per la dictadura no saben llegir la nostra llengua. Però no és aquesta una raó suficient, ni de molt ni de mides, per obligar a ningú a escriure en una llengua que consideram externa. Sempre tenen la possibilitat de fer-se traduir per algun familiar o amic més jove o més lletrat els articles que realment els interessin. En tot cas, és aquesta una situació transitòria que la progressiva incidència de la normalització lingüística i l'ensenyança del català a les escoles, s'encarregarà de solventar. Menys tolerància tenc per la gent que tenint la suficient capacitat intel·lectual es nega a llegir en català per beligerància cap a aquesta llengua. La seva actitud és ahistòrica, anticultural i automarginadora.

A remolc d'aquesta primera controvèrsia es parlà de quina era la funció de l'Associació Cultural ALGEBELI. A mi no m'interessa en

**NO ET
MOSSEGUIS
LA
LLENGUA
PARLA
CATALÀ**

**NO ET
MOSSEGUIS
LA
LLENGUA
XERRA
MURER**

absolut la lletra dels estatuts. Per la meua professió he de combatre massa sovint amb els invtricollaments legals i amb la paperassa institucional per a seguir-ho fent quan em moc dins el terreny de la cultura. L'Associació Cultural té com a funció primordial assegurar-se la continuïtat de la revista —que no és poc— i quasi quasi prou. Però el que tenc encara molt més clar és que l'Associació no ha d'esser ni un Consell de Redacció paral·lel, ni un tribunal ni una agrupació de censors i que des de cap punt de vista és admissible la seva intromissió en la línia editorial escollida pels membres del Consell, en el contingut o la forma dels escrits publicats. Evidentment que poden discrepar. I per descomptat que, en el moment oportú, els que ho desitjin poden presentar una alternativa als redactors actuals. I tenc claríssim que seria un error irreparable la destitució d'un Consell —possibilitat que s'ha apuntat al mig de la discussió— perquè 20 ó 40 ó 100 persones —és igual— es donassin de baixa de l'Algebelí per mor de la utilització del català. En primer lloc perquè constituiria un gravíssim atemptat contra la llibertat d'expressió. I aquí compartesc la sàvia opinió de l'amic Toni Torres de que aquesta està molt per damunt del mateix ALGEBELI. En segon lloc perquè podríem provocar un efecte de pèndol i que llavors fóssim els que escrivim en català els que ens donàssim de baixa del periòdic o fins i tot ens plantejàssim l'alternativa de crear-ne un altre que fos més respectuós amb les nostres formes expressives, opció que no desig en absolut. I que quedi clar que mai hem aixecat una veu o hem provocat una polèmica en els moments en què el castellà ha estat la llengua predominant. Si de veritat desitjam que ALGEBELI sigui el periòdic de tot el poble, si guem tolerants, demòcrates i no volguem interferir ni manipular la independència i el lliure albir de les persones que hi escriuen. La matèria, l'estil i la representació de les idees pertanyen exclusivament als

seus autors.

I encara que les persones que més podeu discrepar amb aquest article segurament no el llegireu —jo sí llegiré els vostres escrits en castellà—, permeteu-me que us estimuli a discrepar, a polemitzar, a queixar-vos, si així ho desitjau, però no us doneu de baixa. Això és massa fàcil i massa infantil. Tanmateix resultaria graciós estudiar el ball d'altres i baixes segons les tendències dels successius Consells de Redacció.

Finalment dues pinzellades per advertir que fins ara havíem reclamat reiteradament la col·laboració dels joves en l'edició del periòdic i havíem aixecat les nostres queixes davant el seu passotisme. Ara, no només s'ha aconseguit la seva cooperació sinó que, a damunt, han assumit la responsabilitat de la seva publicació. Doncs bé. No parlem de marges de confiança, evitem els paternalismes caducs, no els deixem entreveure que els hem manllevat temporalment la publicació, refuseu amb fets l'antiga reprovació de que l'ALGEBELI és propietat d'uns pocs, i, sobretot, no pretenquem que facin el periòdic així com ens agradaria a nosaltres, que escriguin amb les nostres idees... i en la nostra llengua (castellà, en aquest cas).

Els membres de l'actual

Consell de Redacció són joves, però alhora adults i responsables, i no necessiten cap mena de tutoria que els reconduïxi pel "bon camí". Deixem, doncs, que es facin càrrec i en facin ús d'aquesta responsabilitat amb tota llibertat. Això si no volem que arrepleguin els estris i ens tornin l'ALGEBELI perquè ens el mengem frit o torrat.

I per acabar vull constatar un fet curiós. Totes les persones que, un moment o l'altre, hem estat redactors d'ALGEBELI ens hem queixat de manca de col·laboració. Doncs, curiosament, la immensa majoria deixam de col·laborar quan abandonam els nostres càrrecs. Volem pluralisme? Volem diversitat de formes expressives? Llavors utilitzem la ploma i el paper i no anem escampant ni recollint pronòstics catastrofistes.

A manera d'epíleg que quedi clar, per evitar malentesos, que mai, durant els anys que vaig esser Coordinador, ni el Director ni cap membre del Consell de Redacció no va exercir cap tipus de censura ni coacció sobre mi i que vaig escriure amb absoluta llibertat el què i com vaig voler.

Francesc Aguiló

Abril 1992

Sr. Director de ALGEBELI:

Le agradeceré tenga a bien insertar en la Revista de su digna dirección la siguiente nota:

Gracias.

Con gran decepción he leído ALGEBELI correspondiente al mes de febrero último, y a fe de ser sincero me parece muy oportuno señalar que es, a mi juicio, improcedente o fuera de lugar el que casi la totalidad de dicha revista esté totalmente editada en CATALAN

Admito que cada cual es merecedor de defender su ideología y sus intereses, unos en defensa del catalanismo a capa y espada y otros de que Mallorca-Baleares tiene su lengua propia, de que pertenece a ESPAÑA y de que nunca ha sido, es y será de los PAISES CATALANES, por mucho que se empeñen distintos organismos y algún partido político.

Yo me pregunto si los componentes del Consejo de Redacción son o al menos se sienten mallorquines (entiéndase decir mallorquines es igual a BALEARICOS). Acaso no tienen en cuenta que ALGEBELI se autofinancia gracias a la cuota anual de los señores socios que en su mayoría no leen ni escriben el catalán por ser o estar comprendidos dentro de una edad algo ya avanzada. Debería repasar el fichero de socios y tendría conocimiento del número de jóvenes de la era catalana que gozan de la expresada Revista, o mejor dicho son socios.

Mi objetivo principal, de momento, es manifestar públicamente mi total disconformidad en que ALGEBELI se edite con tanto CATALANISMO, a sabiendas, sin duda alguna, que mayo-

ritariamente es rechazado. SOLO LA NUEVA ERA ESTUDIANTIL Y DE PROFESORADO LO HABLA, LEE Y ESCRIBE por vía de imposición y de ayuda.

De los antecedentes que obran en mi poder voy a señalar ciertos datos primordiales para el buen entender de nuestro pasado, no sin antes señalar que desde siempre tenemos los mallorquines unidad idiomática y desde 1830 existen muchos diccionarios que han fijado nuestra lengua de acuerdo con el habla del pueblo y sobre este aspecto no se ha concluido nunca una política.

"El Rey Jaime I no era catalán. Nació en Montpellier, en aquel entonces posesión aragonesa, de padre Pedro II rey de Aragón y de María Señora de Montpellier".

La conquista de Mallorca a los moros el 1229-30 no fue un hecho catalán; en aquellos tiempos los territorios que hoy más o menos conforman Cataluña eran condados carolingios pertenecientes al Rey de Francia, pero puestos por éste bajo la tutela del Rey de Aragón.

Imposible que con la denominación cristiana se implante la lengua catalana en Baleares, toda vez que tal lengua no existía. Lo que se hablaba en todo el Reino de Aragón era un latín degenerado conocido por lengua romance lemosina no exclusiva de los condados carolingios. D. TORCUATO LUCA DE TENA: "Es un error pensar que Jaime I el Conquistador trajese el catalán a las Baleares. Rotundamente no. En Baleares ya se hablaba ese latín degenerado de distinta forma pero parecido. Luego, la noción de catalanismo como lengua madre de la

Balear es falsa históricamente. Las manifestaciones culturales baleáricas son muy anteriores a las del catalán".

Espero que el equipo integrante del Consejo de Redacción tome buena nota de que menos CATALAN Y MAS CASTELLANO; PUESTO QUE PARECE SER QUE LA LENGUA MALLORQUINA NO ES RECONOCIDA.

Juan Gamundí Molinas

Sr. D. José Llinares Martorell

Concejal Muro

Muy Sr. mío:

Con desilusión, tristeza, pena, dolor, lamentación y sentimiento me veo, necesariamente, obligado a responder, en defensa del colectivo del cual soy Presidente, a su disposición del ánimo demostrada en la sesión celebrada por el Ayuntamiento Pleno el día 27-2-92, al tratar el punto 9 "Subvenciones".

Creame que es deplorable no documentarse de un asunto que debe ser objeto de debate antes de ser sometido a acuerdo por la Corporación Municipal.

Me explicaré:

En la indicada sesión al darse cuenta del Dictamen relativo a la concesión de subvenciones Vd. VOTO EN CONTRA DE LA PROPUESTA A FAVOR DE LA ASOCIACION MURENSE DE LA TERCERA EDAD, diciendo que "ERA PARTIDARIO DE INCREMENTAR SU CUANTIA PERO EN BASE A UN PLAN DE ACTIVIDADES Y NO PARA SUBVENCIONAR FIES-

MUEBLES

CASA ROSSA

Ctra. Alcudia-Artá, 43-44 - Tels. 85 04 14 - 85 14 29 - CAN PICAFORT

MUEBLES TODOS LOS ESTILOS

- MUEBLES A MEDIDA
- MUEBLES DE COCINA
- CORTINAS Y TRESILLOS

Distribuidor oficial

GROSFILLEX

TAS CON CRITERIOS ELECTORALISTAS”.

Me parece Sr. Llinares, que su actitud no fue coherente, más bien cínicamente. Demostró guiarse en contra de una persona determinada que representa a más de 1.200 asociados. Lo prueba, sin lugar a duda, el que en ejercicios anteriores su decisión fue favorable por el hecho de que otra persona ostentaba la Presidencia de la Asociación; máxime si se tiene en cuenta que la cuantía de la subvención acordada para este año es igual a la del anterior.

AHORA BIEN: para que pueda tener exactos antecedentes de las diversas actividades llevadas a cabo durante el plazo de OCHO MESES Y MEDIO, es decir de la segunda quincena de marzo a diciembre de 1991, tenga presente que la Junta Directiva que presido tomó posesión el 17-3-91, voy a detallarle los actos CULTURALES Y RECREATIVOS-CULTURALES siguientes:

— CULTURALES

Marzo, 21 - Coloquio taurino.
Abril, 4 - Proyección película “La Violetera”.
Mayo, 22 - Visita Iglesia Santa Rita y Museo Foro Balear.
Mayo, 23 - Conferencia “Formas de gobernar una nación”.
Junio, 4 - Proyección película “En un lugar de la Mancha”.
Junio, 12 - Conferencia sobre “Libros Históricos de España”.
Septiembre, 23 - Conferencia a cargo de Cruz Roja Española.
Septiembre, 25 - Segunda parte conferencia Cruz Roja Española.
Noviembre, 4 - Conferencia “Defecto Visual”.
Diciembre, 7 - Visita Museo Catedral.

— EXCURSIONES DE CARACTER RECREATIVO-CULTURAL

Abril, 19 - Excursión a San Lorenzo con visitas varias.
Mayo, 1 - Excursión Andraitx, Calviá y alrededores.
Junio, 14 - Excursión Monasterio de Lluc.
Octubre, 17 - Excursión “La Ponderosa”, con visita Cuevas del Drach.
Noviembre, 14 - Excursión Dijous Bo, Inca.

Diciembre, 17 - Excursión Puig de San Salvador, Felanitx y pueblos alrededores.

— VARIOS

Abril, 11 - Chocolatada gratis a los socios por gentileza de “Sa Nostra”.

Mayo, 24 - Comida Hotel Gran Vista gratis a todos los socios por gentileza de D. Miguel Ramis Martorell.

Octubre, 21 - Buñolada gratis a todos los socios por gentileza de “la Caixa”.

Diciembre, 31 - Fiesta Noche Vieja con baile local social.

ADEMAS esta Asociación cuenta con un grupo de asociados, mayores de 60 años, que cada lunes y miércoles, de las 16,30 a las 17,30 horas, está haciendo GIMNASIA a las órdenes de una MONITORA diplomada.

Esta gimnasia se lleva a término en el local de la Cooperativa Agrícola y el número de componentes es de CINCUENTA.

Y en cuanto a criterios electoralistas me agradecería tuviese muy presente lo siguiente:

Jamás desde que ostento el cargo de Presidente de la ASOCIACION MURENSE DE LA TERCERA EDAD he permitido ni permitiré tampoco en lo sucesivo de que tenga lugar acto alguno de índole político en el local social. Estoy seguro de que Vd. no me probará lo contrario. Yo tengo mi propia ideología como la mayoría de personas.

Lo único que puede pregonar es que en una comida celebrada en el Hotel Gran Vista, ofrecida por D. Miguel Ramis Martorell, gratuitamente a todos los asociados de la Tercera Edad, a la que asistieron unos 600, me permití expresar lo siguiente: “CONSIDERO QUE EN VISTA DE QUE MIGUEL RAMIS MARTORELL, ES UNA PERSONA QUE NOS APRECIAMOS, NOS ESTIMA Y NOS AYUDA, ME PARECE JUSTO SEA CORRESPONDIDO OTORGÁNDOLE EL VOTO A SU FAVOR EN LAS PROXIMAS ELECCIONES MUNICIPALES”.

Lo entrecomillado parece ser que no fue del agrado de los Sres. Perelló Perelló y Plomer Perelló, ya que el primero se manifestó, en tal sesión, con idéntico sentido del Sr. Llinares, diciendo que la Asociación debería

hacer algo más de lo que hace, por ejemplo más actividades culturales. Por favor, Sr. Perelló, examine las realizadas en ocho meses y medio, en 1991, y esto sin que los señores socios paguen cuota de ninguna clase. ¡FIJESE LAS DISPONIBILIDADES! Y en segundo, Sr. Plomer, manifiesta, a la hora de votar, SU ABSTENCION en relación a la subvención de la tercera edad.

En fin, Sr. Llinares, siga su camino pero, por favor, no se meta con la Asociación a menos de que no tenga una seguridad firme de lo que en definitiva quiera que salga a luz pública.

Con deseos de que vea en mi la no existencia de ofenderle

Juan Gamundí Molinas
Presidente de la Asociación
Murense de la Tercera Edad

A l'estimat amic Joan Ballester

Els que tenim poca fe, i no molta, la devem a qualcú o no en tindríem gens, perquè la poca fe no arriba tota sola: totes soles només hi arriben la innocència, la beatitud o l'estúpidesa. Jo dec: la meua poca fe en les persones a una bella persona, com no podria ser altrament, a un bon home que, com que n'hi ha pocs, es feia notar: en Joan Ballester.

Un home que creia, segons les seves paraules, en Déu i en mi: no em puc imaginar ningú capaç d'un elogi més agradós. L'únic capellà que va confessar-me després de trenta anys de no rebre aquest sagrament i que em va atorgar, generosament, la gràcia de l'absolució. Ell sabia ben cert que els que l'estimàvem, l'estimàvem moltíssim, i comptava amb aquest afecte. No hem pogut fer prou per ell, però sap, perquè ell estava d'acord amb aquell vers de Biel Mesquida que diu “Morir-se, i després saber”, que tenim tota una eternitat per adobar-ho.

Xesca Ensenyat

Sessió Extraordinària de dia 31 de Març del 1992

La convocatòria va esser a les 13 h. Presideix el Sr. Batle D. Miquel Ramis Martorell, amb l'assistència de tots els regidors tret del regidor D. Jaume Cladera i de D. Jaume Mulet. Està present el Sr. Secretari del Consistori, així com també el Sr. Manuel Valasco Mailo, enginyer de camins, canals i ports. S'incorporà a la sessió després d'haver començat el Sr. Onofre Plomer.

1. Aprovació de l'acta anterior.

La primera intervenció a càrrec del regidor del nostre consistori D. Jaume Perelló, va fer menció al tema de la concessió de Sanitat d'un centre d'atenció continuada, sobre el fet de la gestió del centre. La pregunta va esser contestada pel Secretari dient que l'Ajuntament gestiona damunt les bases firmades amb INSALUD. Seguint amb la intervenció del Sr. Jaume Perelló, aquest va dir que la

resposta del Sr. Jaume Cladera sobre el tema de la concessió d'obres a fer al col·legi Sant Francesc, no era del tot satisfactòria, ja que la concessió es va fer entre els dies 17 i 20 de Juny quan era Batle accidental D. Vicenç Cladera, i això no té res a veure amb les dates que es varen dir en què només faltaven 20 dies per començar el curs escolar. Aquí el Sr. Batle va dir que si tot això ho volen aclarir ho poden fer presentant una moció i en el seu moment es faria l'aclaració oportuna. Després d'això s'aprova l'Acta.

2. Pla director de l'ordenació de l'oferta turística

Aquí destacarem els principals punts a tenir en compte:

1.- Segregació injustificada de la Platja de Muro en dues zones, que es tracta de formar juntament amb zones dels municipis veïnats que no tenen res a veure amb la realitat de Muro, per una banda, o bé són

"Playa de Muro: Análisis comparativo de las determinaciones de ordenación previstas por el Plan Director de Ordenación de la oferta turística y por el planteamiento vigente (Plan General de Muro de 28 de Julio de 1989). Modificación derivada de la Ley 1/1991 de 30 de Enero.

Parámetro.	Bahia Alcudia Playa Muro Norte	Ca'n Picafort Playa Muro Sur	Playa Muro segun plan 1989
Densidad Global Máxima en la zona (hab/ha.)	98,34	99,39	76,61
Edificabilidad Global Máxima en la zona (m2/m2)	0,344	0,348	0,238
Dotación Mínima de Zonas Verdes de uso público (m2/hab.)	12,00	12,00	12,71
Dotación Mínima de Zonas de Equipamientos Complementarios (m2/hab.)	1,50	1,50	3,63
Dotación Mínima de Zonas Deportivas y Eq. Complementarios (m2/hab.)	5,50	5,50	6,33
Indice Mínimo de Ocupación de Playas (m2/usuario)	7,50	7,50	70,31

- Dotación de zonas verdes de uso público: 59,15 m2/habitantes.
- Indice de ocupación de la playa: 16,53 m2/usuario."

distintes completament Caseta des Capellans-Can Picafort, o bé presenten unes determinacions de plantejament molt diferenciades "Las Gaviotas-Platja d'Alcúdia".

2.- Les dades de la situació urbanística actual presenten equívocacions.

3.- La fixació d'objectius globals pel conjunt de les zones, penalitza greument l'àrea costera de Muro.

4.- S'ignora la política urbanística de Muro, de protecció i equilibri entre natura i urbanització.

5.- L'oferta turística de les Platges de Muro és totalment diferent a les de Can Picafort i Alcúdia.

Després d'aquestes argumentacions plantejades pel Sr. Manuel Velasco Maillo, enginyer del nostre Consistori, va començar la intervenció del Sr. Batle fent menció des d'un principi que la postura del seu grup era la de total rebutjament d'aquest estudi fet per la Conselleria de Turisme de les Illes Balears. Va assenyalar que no es pot mirar tot amb el mateix vidre i que fins i tot la Platja de Muro havia desaparegut del tot del mapa turístic de Mallorca, passant de Can Picafort a Alcúdia sense aturar-s'hi.

El fet és que si miram la Platja de Muro per separat de Sta. Margalida i Alcúdia, el nostre poble

té fins i tot més del que la Conselleria de Turisme exigeix, però si ens posen juntament amb aquests pobles veïnats, és clar que no donam la base necessària ja que ells no tenen en cap moment les bases mínimes i es poden aprofitar de la bona disponibilitat tant d'espais verds, com de la bona mesura urbanística de la nostra Platja de Muro.

També es va fer menció a la denegació de l'ocupació d'un solar per part de la Conselleria, ja que mentre en el Pla General de Muro hi ha aprovat un total de 694 places, la Conselleria només accepta un total de 520, cosa que no pot ésser, ja que la Conselleria proposa dues places per apartament quan de tot és sabut que en cada apartament hi poden posar tres places.

En tot això va demanar la paraula el Sr. Josep Llinares fent la pregunta sobre si s'havia demanat l'opinió als tècnics de l'Ajuntament de Muro per fer aquest Pla Director de l'oferta turística. La resposta va ésser negativa dient que no hi havia hagut cap tipus de contacte amb la Conselleria. El Sr. Josep Llinares també va demanar al Sr. Velasco si això tendria cap repercussió a l'hora de donar les subvencions per part de la Comunitat Autònoma. El Sr. Velasco va dir

que ja hi havia un estudi per demostrar que la Platja de Muro té tot el necessari per poder entrar a formar part d'aquest Pla.

Quan va haver acabat les pertinents explicacions, va demanar la paraula el Sr. Regidor del Partit Popular D. Onofre Plomer dient que ell, en particular, estava en contra d'aquest Pla, però que només era un projecte i que encara no havia anat a Comissió de Govern, per tant, encara no era definitiu, i que convendria realitzar una entrevista amb el Conseller per aclarir tota aquesta postura del Govern. S'ha de dir que segons paraules del Conseller d'Urbanisme això és del tot negociable. Aquí el Sr. Batle va afegir que l'obligació del nostre Ajuntament era donar una resposta abans del 31 de Març. El Sr. Onofre Plomer assenyala que s'havia de defensar els interessos del poble i no es podia deixar per més temps l'entrevista amb el Conseller. El Sr. Jaume Perelló va demanar al Sr. Velasco si hi havia altre cas com Muro, aquest contestà que hi havia zones que només eren un carrer i també els havia passat el mateix, com exemple el fet de Cala Millor-Son Servera, però que en cap cas es podia comparar amb les Platges de Muro.

En tot això el Sr. Batle va fer saber a tots els assistents que estava en funcionament el tema de Sa Caseta des Capellans, en tant que s'havia de reunir amb el Sr. Ferran Garrido, representant d'estructures agràries i el Sr. Mateu Castelló, enginyer de la Comunitat Autònoma.

Finalment es va passar a la votació i va ésser totalment favorable al rebutjament del Pla, la sol·licitud del canvi de places de 520 a la quantitat de 694 en el solar del Platja Park, i el fet de demanar una entrevista amb el Conseller responsable de la tramitació del Pla.

3. Aprovació de l'oferta de feina pública 1992.

Segons la Comissió de Personal de 25 de Març del 1992, s'acorda la creació de:

- Funcionari de carrera: 1 vacant.
- Personal laboral: 4 netejadores, 1 cuinera, 1 vigilat de nit.
- Personal discontinu: 1 professor de música, 1 professor de vent.

Després de la intervenció del Sr. Secretari, va demanar la paraula el regidor Sr. Llinares per parlar del tema de la treballadora familiar. Aquí el Sr. Secretari va dir que aquesta plaça no estava dins l'oferta de feina pública, i que estava dins la contractació de laboral temporal. El Sr. Batle va fer la seva intervenció assenyalant que l'oferta de feina està en base als pressupostos, i si hi ha cap canvi també s'han de canviar les assignacions pressupostàries.

El Sr. Secretari de totes maneres va assenyalar de fet, que tota base de feina de l'Ajuntament ja estava oberta, i que només hi havia una plaça, aquesta plaça era la del funcionari que es retira l'amo en Martí, és així que es crea una plaça nova i després es convalidarà.

S'aprovà amb una abstenció del regidor Sr. Josep Llinares.

4. Aprovació de les bases de selecció d'un auxiliar administratiu.

La composició de la taula va estar formada pel Sr. Batle, un representant de la Comunitat Autònoma, un professor, un funcionari i un delegat de l'Ajuntament.

La discussió es va centrar des d'un principi en el tema de la mo-

dalidat de l'examen de selecció, si bé es feia amb preguntes concretes que els aspirants havien de contestar, o bé per altra banda es plantejava la possibilitat de fer un examen tipus text, o sia d'unes quantes respostes triar-ne una. També hi havia el tema de les pulsacions de la màquina d'escriure, si bé s'en feien dues-centes o bé es baixava a cent cinquanta, però sense fer faltes d'ortografia.

També és de tenir en compte la bona voluntat dels nostres regidors, ja que a un examen escrit és possible variar el criteri de correcció i mentre un troba que allò està bé, l'examinador pensa el contrari; per altra banda l'examen tipus text és més impersonal i no hi pot haver correccions parcials.

Després d'això hi va haver un problema de procediment, ja que el Sr. Batle proposà la inclusió d'un nou membre del seu partit dins el tribunal. Però la contestació no es va fer esperar per part dels regidors. El Sr. Onofre Plomer va dir que si s'anava a formar majories, ja el podien esborrar a ell de dins el tribunal; el Sr. Plomer de totes maneres va dir que el tribunal en cap moment vota una cosa o l'altra, només és un simple tribunal d'observació, el que examina és el professor i en cap moment el tribunal.

El Sr. Llinares va afegir que el fet d'explotar fins al final del possible a la persona contractada i després encara haver-li de fer un examen, ho trobava una barbaritat i trobava que això s'havia de canviar.

Sobre el tema de les majories també es va pronunciar el Sr. Jaume Perelló assenyalant que si es volia anar pel camí de les majories, ell també no volia participar en tot això.

La resolució va ésser presa per set vots a favor i quatre en contra.

5. Aprovació de les bases de selecció d'un auxiliar de Serveis Especials.

Aquí va passar el mateix que a l'altre punt, ja que el Sr. Batle va fer la mateixa proposta quant al tema d'un de cada partit, més ell com a president del tribunal.

La votació va ésser la mateixa, set vots a favor i quatre vots en contra de l'oposició.

6. Aprovació d'un auxiliar d'oficines a la zona costera

El mateix problema que a l'anterior punt, i per tant la mateixa votació al cap i a la fi.

7. Sol.licitud subvenció Consell Insular de Mallorca.

Aquesta sol.licitud ve prevista sobre l'àrea de serveis socials de 25 de març del 1992. La proposta era la de demanar el 50% de la subvenció que pujava aproximadament uns tretze milions de pessetes.

8. Sol.licitud de subvenció en matèria de Policia Local.

Segons la Comissió de Govern de 26 de març 1992, la proposta de la Policia Local era l'obtenció d'equipaments mobiliaris urbans que pujaven a la quantitat d'1.977.155. En aquesta Comissió es demanava l'ajuda d'un 70% del total, però a la sessió es va acordar que en lloc del 70% es demanés el 100%.

9. Sol.licitud de subvenció en matèria de protecció civil.

La quantitat pujava a 364.512 de subvenció. Aquí va intervenir el regidor encarregat d'aquestes tasques el Sr. Jaume Perelló, assenyalant que hi va haver una confusió de procediment en tant que s'havia passat la quantitat demanada al Sr. Secretari sense saber-ho el regidor encarregat de la tasca de protecció civil, el caporal de la Policia Local s'havia botat el procediment normal de presentació. Encara que així i tot, va donar el seu vot a

favor, però afegint que no estava d'acord amb el procediment.

10. Adquisició terrenys per poder fer l'alineació del carrer Reis Catòlics.

Segons la Comissió de 13 març 1992 aquesta adquisició pujava a un total de 833.480 ptes., obra que ja està inclosa dins el Pla General.

11. Nomenclatura dels carrers de Muro.

Aquí va començar un dels moments més importants d'aquesta Sessió, no pel fet de canviar els noms de castellà a català, sinó més bé pel canvi a darrera hora de carrers que no estaven presentats davant la Comissió de Cultura. La proposta d'aquest punt la va fer el regidor de cultura Sr. Damià Payeras. La presentació de la seva proposta estava dividida en diferents parts.

1.- Normalització Lingüística dels nostres carrers de Muro.

2.- Modificacions d'alguns carrers que estaven mal redactats:

Carrer Colon - Carrer Cristòfol Colon

Carrer Flor - Carrer Canonge Flor

Carrer Fornés - Carrer P. Fr. Pere Fornés

Carrer S. Francisco - Carrer Sant Francesc de Paula

Carrer Sant Johan i família - Carrer Família Sant Joan

3.- Canviar certs carrers de nom:

Plaça José Antonio Primo de Rivera - Plaça del Convent

Carrer Calvo Sotelo - Joan Gamundí i Ballester

Carrer General Franco - Rei Joan Carles I

Carrer General Goded - Mossèn Francesc Mulet Palau

Carrer General Sanjurjo - Bisbe Miquel Moncades

Carrer Héroes del Alcázar - Mossèn Jaume Mollet

Carrer Plaza General Mola - Plaça dels Abeuradors

4.- Carrers nous: Pou de Santa Anna, Teatre, Trencadors de pedra, Teixidors de lli, Mostassaf, Seu de Girona, Notari Rafel Socies, Pedreres de Sant Antoni, Rector Garcia, Germanies, Organista Rafel Femenia, Albufera, Residència, Poliesportiu, Mar.

Acabada aquesta lectura, es varen manifestar els regidors que no estaven d'acord amb la proposta.

Acabada aquesta lectura, es varen manifestar els regidors que no estaven d'acord amb la proposta.

La primera intervenció va estar a càrrec del regidor Sr. Onofre Plomer qui assenyala que pensava que tot aquest tema s'havia de tornar estudiar, ja que segons la seva opinió, s'havien afegit noms de carrers que des d'un principi no estaven anomenats i ara en aquesta llista s'havien proposat. Va afegir que a part de tonar-se a discutir, pensava que moltes de les Comissions tant de Govern com d'altres aspectes, es convocaven a conveniència del partit del govern.

El Batle va dir que tot això s'havia fet per motius d'urgència. També el Regidor D. Jaume Perelló va demanar si en els pressupostos hi estava aquesta partida destinada a canviar i renovar els noms dels carrers del poble. El regidor D. Onofre Plomer també va assenyalar que s'hauria de fer una enquesta per saber l'opinió del poble, ja que ell pensava que això havia estat una cosa molt ràpida i sense pensar-ho, fins i tot el fet que el canvi de carrer General Franco s'havia proposat amb una sola setmana. El Batle va dir de totes maneres que la seva intenció era despolititzar els carrers del poble, canviant tots els noms que tinguessin relació amb qualsevol passat polític. També va afegir que ell no era partidari de fer enquestes per saber el que pensava el poble

sobre aquest tema en concret.

Aquí va agafar la paraula el regidor Sr. Josep Llinares fent menció que, si més que canviar el carrer General Franco per Carrer Nou, no seria millor posar-hi Rei Joan Carles I, o siga canviar un cap d'Estat per un altre.

La discussió va esser tan forta que fins i tot una regidora del partit en el Govern va assenyalar que el President del Partit Popular, José María Aznar, havia dit que en Franco havia mort i que ja no se'n podia parlar més d'ell.

El regidor Sr. Onofre Plomer va dir que tot s'havia fet molt falaguerament i que el partit del govern no pensava amb l'oposició per res. La proposta del Sr. Onofre Plomer era deixar el tema damunt la taula per parlar-ne amb més tranquil·litat,

la proposta fou rebutjada per set vots en contra i tres a favor.

Ja per acabar es va passar a la votació. Per una banda el canvi de nom del Carrer General Franco per posar-hi Carrer Rei Joan Carles I, el resultat va esser de vuit a favor i tres abstencions. L'altre part va esser la votació de tota la resolució en el seu conjunt, el resultat va esser de vuit vots a favor i tres abstencions.

Tot va quedar amb paraules damunt la taula, perquè ja sabem que la majoria en tota democràcia és autèntic mal son de l'oposició, que poques vegades pot dur endavant les seves propostes, per molt que es parli de canviar una resolució ja presa.

Miquel Porquer Tugores

En el marco incomparable
del

HOTEL
Bahía de Alcúdia - Mallorca

Celebre sus Bodas, Comuniones,
Banquetes y Comidas de Empresa.
Tenemos las mejores instalaciones
de la comarca.

Pídanos presupuesto sin compromiso.
Llámenos al 89 09 09.

Ctra. Sa Pobra - Pto. Alcúdia
Km. 9 - Playa de Muro
Teléfono: 89 09 09

El funcionament de la Guardaria Es Minyonet

L'anunci per l'empresa del tancament de la guarderia "Es Minyonet" ha encetat la polèmica: guarderia municipal sí, guarderia municipal no.

Aproximadament 100 infants es podien quedar sense guarderia aquest estiu, un problema greu per a moltes famílies de Muro.

Hi hagué un parell de reunions, la darrera entre els pares i el Sr. Batle Miquel Ramis, que tal vegada fou més tensa del que es feia comptes.

Arguments per part del Batle de que no era el seu problema, ni competència de l'ajuntament per una banda i els pares demanant solucions o sino, haurien de dur els al.lots a guardaries de pobles veïnats, per l'altra, han fet que aques-

tes darreres setmanes hagin posat a n'En Miquel Ramis entre l'espasa i la paret, perquè si bé és vera que ara té clar que no vol municipalitzar aquest servei, també és vera que és la seva assignatura pendent de les seves darreres campanyes electorals del seu partit. El Batle insistí en la puja de les quotes i amb una subvenció per part de l'ajunta-

ment per cubrir el dèficit financer de l'actual empresa, motiu principal que ha duit a aquesta a pendre la decisió del tancament.

La voluntat del Consistori és la de posar a l'abast de l'empresa actual un edifici destinat a aquest servei, per no municipalitzar la guarderia. Pareix esser que al final s'ha arribat a una solució mitjançant un conveni, que encara pareix que el fet....

A pesar de tot, la polèmica està servida, i per a conèixer un poc més a fons aquest tema creim que és oportú donar la paraula a les parts interessades i que ens ho expliquin.

**AUTOSERVICIO
CA'NA FRANCISCA**

Calle Mayor,62 • Tel.537478
MURO - MALLORCA

**AUTOSERVICIO
CA'N BIEL**

Plaza Sant Marti,5 • Tel.537818
MURO - MALLORCA

Francisca Caimari Poquet

Anys: 32
Copropietària de la guarderia
"Es Minyonet".

- És rendable una guarderia com a empresa privada?

No, no tant sols no és rendable, sinó que és impossible cobrir totes les despeses que es tenen mensualment.

Per esser rendable els pares haurien de pagar unes quotes molt elevades, cosa que no és possible per a la majoria d'ells.

- Creus que amb una subvenció i la construcció d'un edifici per a la guarderia, es resoldrà el problema?

No sé si es resoldrà, però podria esser una bona solució si la subvenció s'atengués més o menys al dèficit que pugui tenir la guarderia anualment.

Endemés, aquesta ajuda per part de l'Ajuntament hauria d'esser segura i puntual per poder cobrir totes les despeses mensuals.

- Pujar les quotes, com proposa el Sr. Batle, és una manera de sortir endavant financerament, amb la contrapartida d'augmentar les despeses a les famílies treballadores?

De moment és l'única viable, però no és la solució. Pot esser que a la temporada estival ens poguem defensar, però a la temporada d'hivern el dèficit que tendrem serà molt alt.

- Explica'ns un poc quin és el conveni subscrit amb l'Ajuntament.

Es va acordar que l'Ajuntament es comprometia a construir un edifici destinat a la guarderia. Ens concedirien una subvenció anual variable segons el dèficit que tendríem, sempre presentant tota la documentació necessària. Els pares es comprometien a pagar unes quotes més elevades i com a darrer punt, nosaltres com a personal responsable de la guarderia, gestionarem tot el funcionament intern d'aquesta.

- Com a mare, què trobes de la solució adoptada?

Aquesta solució a curt termini és vàlida i raonable, però de cap manera pot esser la definitiva.

Com a mare tenc una inseguretat ja que aquest problema sorgit el mes d'abril es pot repetir en altres ocasions i per tant ens quedaríem sense aquest servei tan necessari per a molts.

- Penses que s'ha arribat a una solució definitiva o bé només s'ha posat un pegat?

No m'agradaria pecar de pessimista, però com ja he dit abans, no la veig definitiva, més bé és una solució temporal que va adoptar l'Ajuntament per resoldre un problema que se li va presentar d'immediat.

- Moltes gràcies per la teva col.laboració i tornes a tenir la paraula pel que vulguis dir.

Aprofitant aquestes línies que em deixau escriure, m'agradaria deixar ben clar que nosaltres com a responsables del funcionament de la guarderia, en cap moment demanàrem que es fes municipal, ni tampoc vàrem promoure aquesta moguda que tengué lloc a principi del mes d'abril. Simplement sorgiren una sèrie de problemes interns molt greus (problemes econòmics, dimissió del personal, inseguretat i cansament per part nostra...) i jo com a directora em vaig decidir a tancar, molt a pesar meu. Vaig exposar a l'APA els problemes i la so-

lució que havia adoptat i a partir d'aquí ells feren totes les gestions necessàries perquè no deixàs d'existir aquest servei tan necessari per a un grup nombrós de famílies.

Amb tot això no vull venir a dir que nosaltres no volguem que es faci municipal, sinó tot el contrari, volem gaudir d'un servei més segur i de més bona qualitat.

Acab aquesta entrevista donant-vos les gràcies pel vostre interès i esperant amb l'ajut de tots que la guarderia continuï funcionant de la millor manera possible.

Maria Noceras Fornés

Anys: 35

Mare de tres al.lots que du a la guarderia. És l'actual presidenta de l'Associació de Pares.

- Ens podries explicar com va començar aquesta moguda?

Aproximadament fa un any. Va començar quan varen sorgir a la guarderia una sèrie d'aspectes negatius: edifici en males condicions, personal mal retribuït, dèficit econòmic, excés d'hores de treball...

- Quina era la solució que preferíeu per part de l'APA?

L'APA preferia amb prioritat que la guarderia, per més seguretat, es fes municipal.

- Ens podries explicar quina és la solució adoptada?

Pareix que els punts acordants

són els següents:

— L'Ajuntament es compromet a la construcció d'un edifici en condicions per a una guarderia.

— L'Ajuntament concedirà una subvenció anual variable segons el dèficit de la guarderia, ben especificat amb la documentació necessària.

— Els pares es comprometen a augmentar les quotes, pagar quotes més elevades.

— Les gestions de la guarderia durant aquests sis mesos es duran a terme per part del personal responsable.

4.- Per què si amb un principi hi havia acord per prendre mesures de força per municipalitzar el servei, després vàreu acceptar aquesta solució?

Perquè aquesta proposta de l'APA a curt termini (s'havia de decidir amb 15 dies) l'Ajuntament no la podia acceptar, s'havia de negociar. Per tant, quedaren dues opcions possibles: tancar la guarderia o agafar la solució proposada per a 6 mesos.

- Què trobes, com a mare, de la solució adoptada?

Que aquesta no pot esser mai la definitiva, sinó més bé una proposta temporal.

- Estau disposats a acceptar una pujada de les quotes amb la càrrega que això suposa per a les famílies?

Sí, en tot moment, mentre aquestes siguin raonables i homogènies en comparació a les altres guarderies de l'illa. Som conscients que els primers anys de vida dels infants, si realment es necessita aquest servei, s'ha de pagar. També pens que l'Ajuntament hauria de concedir una subvenció per no carregar tant les famílies i per millorar la qualitat d'ensenyament.

- Quin ha estat el paper que ha jugat l'APA en aquest problema?

L'APA ha estat conscient del greu problema que té la guarderia i s'ha movilitzada per aconseguir

una solució profitosa.

- Penses que s'ha arribat a una solució definitiva o més bé s'ha anat a menjar avui, ja veurem demà?

Aquesta solució no té sentit per esser definitiva, sinó més bé una solució ràpida i a curt termini. Vull pensar que no s'ha anat a menjar avui i ja ho veurem demà, sinó més bé tot el contrari.

- Moltes gràcies per la teva col·laboració, i ara tornes a tenir la paraula pel que vulguis dir.

Voldria aprofitar aquesta entrevista per dir que els pares que tenim infants a la guarderia la volem municipal, no perquè sigui gratuïta, sinó per més seguretat en el funcionament d'aquest servei. A més nosaltres estem disposats a pagar les quotes reals. Es tracta de no deixar desaparèixer un servei que fa 12 anys té el poble i és tan necessari per un grup nombrós de famílies treballadores.

Rafela Gual

Regidora Delegada de la guarderia.

- Des de l'àrea d'assumptes socials, com veu i quin tractament es donarà al tema de la guarderia?

Bé, l'Ajuntament com ja ha dit en diverses ocasions, té pensat fer una guarderia nova i de fet els plànols estan ja a punt. Això vol dir que si l'haguéssim de fer a l'ex-

quarter de la Guàrdia Civil ja la podríem començar en voler. Però després va sorgir la idea de fer-la al col·legi públic i pareix que a la majoria de la gent li va parèixer encertada.

Però no obstant, ara estam pendents d'algunes qüestions respecte a aquest tema, i supòs que passat festes ja podrem decidir on la ferem; una vegada que la guarderia estigui a punt, pensam anar a un acord amb aquestes al·lotes que actualment duen Es Minyonet, perquè elles es facin càrrec de la guarderia sempre com empresa privada.

- Creu que el conveni acordat és el més idoni, tant per a l'Ajuntament, per a la guarderia Es Minyonet i per als infants?

Jo ara m'he estat mirant un resum de guarderies, que en va donar l'assistent social, i tant a les guarderies que són municipals com a les privades els preus són més o manco els mateixos, per això no veig per què hagi de ser municipal. Estic segura que amb aquest conveni pot funcionar molt bé.

- Sabem que l'Ajuntament d'Alcúdia ha obert una escolela infantil municipal amb personal qualificat, que pot atendre adequadament les necessitats educatives dels infants. ¿Com veu aquest plantejament?

Esteim estudiant el teme.

- L'Ajuntament, ha contactat amb algun tipus d'assessorament tècnic?

Des de l'àrea d'assistència social sí hem rebut assessorament per part d'En Tòfol Sastre.

- Aquest cas, pot crear un precedent per a altres empreses que quan tenguin problemes financers demanin una subvenció?

Jo crec que hem de ser un poc seriosos i hem de jutjar molt bé quines són les necessitats que té el nostre poble i quines són les empreses que cobreixen aquestes ne-

cessitats, no podem negar que Es Minyonet durant dotze anys ha donat un servei de guarderia a aquells pares que havien d'anar a fer feina i no tenien on deixar els seus fills. Ara desgraciadament havien caigut dins un forat econòmic i es veien obligades a tancar. Nosaltres vàrem pensar que mentre pugui ser no s'ha d'arribar a aquest extrem i per això tenim pensat donar-los el suport necessari perquè continuïn endavant. Sempre tenint en compte que els pares correspondran amb el que els pertoqui, ja que en definitiva són la part més interessada.

**Catalina Calvó,
mare.**

Què vos pareix la solució que s'ha donat a la guarderia?

De moment me pareix bé, perquè la guarderia no es tanca, que és realment important, ja que és molt necessària per al poble.

**Catalina Fornés,
mare.**

Què vos pareix la solució que s'ha donat a la guarderia?

La meua opinió com a mare, no pot ésser altra que la de profunda preocupació. No pel fet de tancar o deixar de tancar, sinó pel que tot això pot implicar. No tan sols és un problema particular, sinó més bé de la col·lectivitat de pares, tan presents com els que puguin venir després.

La solució està dins un termini molt curt de temps. Hem de pensar que en sis mesos tan sols podem sospirar a mantenir i en cap moment en aportar solucions concretes a tot aquest tema. Però no tot han d'ésser promeses sense cap fonament i on el més convenient és deixar doblers quan en realitat això només és una ajuda, i no és el més adient, sinó aportar solucions reals i concretes i deixar de donar tanta d'importància a altres col·lectius oblidant els al.lots en darrer terme.

Com a mare, pens que tot això és un tema de necessitat i en cap

moment de luxe per a les mares. La solució passa per fer la guarderia de caràcter municipal, sense pensar amb les conseqüències que vendran, ja que en altres solucions no s'ha pensat en la problemàtica posterior.

La solució no s'ha de cercar a l'octubre, sinó ara que hi ha temps i tot es pot pensar amb més calma i tranquil·litat.

**Margalida Ramis,
mare.**

Què vos pareix la solució que s'ha donat a la guarderia?

No està gaire bé, ja que la solució només és momentània i a l'octubre les mares es tornaran a trobar amb el mateix problema que hem tengut ara. Fa molts d'anys que es parla de fer una guarderia amb ajut municipal i ja hauria d'estar feta, perquè és una cosa molt necessària, i si es fa, que es faci amb condicions i pensant sobretot amb els al.lots que no tenen lloc per jugar a Muro.

piscina — parque infantil

Ctra. Sta. Margarita - Ca'n Picafort, km. 2,5
Tel. 52 37 11

**BODAS
COMUNIONES
CONVENCIONES**

**CENA
CON BAILE Y
ESPECTACULOS...**

El canvi de denominació dels carrers

"Si d'una banda ens alegrem per la utilització de la nostra llengua per designar els noms dels carrers, de l'altra pensam que seria el moment oportú per pensar seriosament en la despolitització de la nomenclatura, seguint la tònica generalitzada a quasi tots els pobles de Mallorca, i substituir els noms dels polítics i militars (tots de la mateixa banda) vinculats a la guerra civil, i que continuen donant nom a carrers i places de la localitat, per les seves denominacions populars..."

Aquest article va aparèixer publicat a Algebelí el mes de setembre de l'any 1985. Han hagut de passar un grapat d'anys perquè un equip de govern es decideixi a borrar els noms vinculats a la dictadura. Això succeí el passat dia 3 d'abril quan el consistori reunit en sessió ordinària va acordar, entre altres assumptes, el canvi de denominació dels carrers d'una època política avui en dia ja superada. Decisió que creim del tot encertada, encara que trobam que s'hauria d'haver fet mitjançant un estudi històric més seriós de la toponímia local.

Consideram totalment desafortunda la postura dels regidors del Partit Popular-Unió Mallorquina i d'Unió d'Independents de Mallorca. Ells que diuen que reconeixen i assumeixen la Constitució, com és que accepten que carrers del nostre poble estiguin dedicats a personatges que no tengueren en compte els valors que la Constitució en el seu article primer propugna com a superiors del seu ordenament jurídic: llibertat, justícia, igualtat i pluralisme polític?

Consell de Redacció

LLIGANT CAPS

per Antoni Caldés

Certs carrers canvien de nom: Sentit i polèmica.

A la fi determinats carrers i places del nostre poble deixaran de recordar sang i victòria, lluita fraterna, absurd permanent, però no la pau.

Hem estat quasi els darrers. Quan es celebraren les primeres eleccions democràtiques vaig oir aquesta cançoneta: Hi ha problemes més importants. Ara l'he tornada sentir. Sempre hi ha problemes més importants. Els ideals i la cultura no són imporants. Són supèrflus. Hem perdut els fins i les metes. No importa. Els orientadors d'avui estan en lletres de neó dins la petita pantalla: Manuela, Rubí, Butragueño, Micke Jackson.

Bé, i qui i què són aquests llinatges que encapçalen las nostres vies públiques? Molt senzill: l'heroi, el savi, el sant i l'artista, i referències a llocs i oficis o creacions populars. Ho entenem? En una paraula, la recerca constant de la Veritat, Bondat i Bellesa.

I la polèmica? El carrer Nou. Per què el poble sempre ha anomenat aquesta via com a carrer Nou? Perquè té un sext sentit pel que rebutja tot tipus d'imposició, opressió i tirania. Idò carrer Nou havia d'esser. No. Quan per primera vegada l'oficial i el reial coincidien, el senyor Pep Llinares que abans hi havia vengut a bé, es despenja amb un pronte monàrquic de Déu n'hi do i proposa a D. Joan Carles I. Pobre rei, qui ho havia de dir!

I el Generalíssim? Tot dictador ja sia Franco, César, Fujimori, etc... alimenta aquell superjo interior que vol ordre i llenya per als altres, però no per a mi. Tots duim el bon dictador dins els nostres cors, Plató dixit.

Carrer Nou, poble meu!

Ha deixat astorat...

o encatífat, l'actitud dels nostres polítics locals davant el rebumbori dels canvis d'alguns dels carrers de la vila, mostrant així la filassa.

D'uns sorprèn la seva fidelitat a les ensenyances rebudes durant la infantesa —aquí sí que felicitem la bona tasca dels seus mestres— quedant, pel que sembla, encallats en aquest estadi primari. D'altres "Jesús quins canvis" sembla que han evolucionat un poc massa, això sí, no sabem si per bé o per mal! Què depressa han borrar del seu passat el seu marxisme, el reconeixement al dret d'autodeterminació dels pobles, el nostre entre d'altres i, el que és més salat, el seu republicanisme! però, ja se sab, els conversos són els pitjors. Ah, i per acabar i no deixar-ne cap, els que de ni carn ni peix escolten la veu del seu amo.

Patufet

¡ARRIBA ESPAÑA!

Tal i com deia al mes passat l'actuació de l'oposició al Consistori, és totalment incoherent. Jo ja m'ho ensumava, això d'autodeterminació per ells és pura utopia, perquè si En Franco aixecàs el cap i ves els qui el defensen i demanen la seva resurrecció volen l'autodeterminació, tornaria a muntar un batalló de "falangistes" i els faria passar a tots per la pedra.

Encara que estic convençut que per part dels qui governen això de llevar el nom a aquest carrer ha fet mal de ventre a més d'un. Si jo fos batlle proposaria que a l'hora de canviar la placa se li fes una "demostración sindical" i se li cantàs el darrer "cara al sol", amb baixada de bandera, el batlle "bajo palio", el cap de la guàrdia civil de "puesto"

vestit de gala i donant dos trets a l'aire en honor al general que en guerra descansí, el senyor rector resant un pare nostro i tres avemaries perquè ressuciti prest. I és que amb ell n'hi ha que vivien millor.

Per acabar serviria un "refrigerio", darrerament anomenat, lunch i els coros de l'escola parroquial i de l'escola graduada cantarien "montañas nevadas". Declararia dol oficial i encarregaria al senyor Barceló, que és el responsable dels actes "sacros", que a l'església es pregui tota la setmana per ell i li dediquin l'ofici del diumenge. Per descomptat feria desconnectar la senyal de Tele 5, no fos cosa que havent-hi dol vessim qualche mamella aromengada i de la pel·lícula porno del Canal+ ni parlar-ne.

Tot això ho dic perquè ara en lloc de tenir molts de carrers amb noms de generals els tendrem amb nom de mossens, i ens hem tornat més monàrquics que mai.

De totes maneres diguin el que

diguin les nostres "cabezas pensantes" aquest carrer a l'any 2025 encara serà el carrer Nou, i és que feien falta un poquet més de "dellons" i manco reprimiment per posar a cada un el nom que li pertoca.

I com que ara ja m'encenc i diré desberats, més val que m'en vagi a covar dins el llit i al millor demà quan m'aixequi serà un dia nou, pensant que ha caigut el penúltim dictador, perquè aquests són com els esclata-sangs sempre en surten de nous.

J.F.K.

La llengua,
feina
de tots

El regne de les direccions prohibides

L'altre dia el meu amic Hassan Al-Omar, que viu a Sa Pobla, em digué que ja li havien arreglat els papers per a l'obtenció del permís de residència i m'aconsellà que jo també ho arreglàs.

Vaig demanar informació a l'Ajuntament i després vaig anar a unes "oficines" pel camí següent: Plaza Conde de Ampurias Hugo IV, Juan Massanet, Obispo Albertí i Mayor. Havia passat per quatre carrers i "passat" de quatre direccions prohibides. A les "oficines" passaren de jo.

Anava cap a Correus, per direcció prohibida naturalment (carrer Sor Justina) quan em sorprengué un disc de prohibit girar a la dreta.

¿Com hi pot haver un disc dirigit als infractors de la prohibició de passar-hi? Ja devien confiar que no tendria en compte la direcció prohibida i per això avisen de no girar a la dreta perquè seria una doble infracció, i ja seria massa. Tanmateix hi vaig girar.

A Correus em digueren que tal volta m'ho arreglarien a la Guàrdia Civil.

Sempre per direcció prohibida vaig prendre pel carrer Màrtires i pel de la Llibertat, ample com una avinguda fins que és tallada pel General Franco. Després del dit General, Llibertat s'ha restringit en un carrer estret i sense gaire vore-ra.

Pel que pogués esser decideixo no anar més contradirecció. Segueixo per Juan Massanet. Me n'adon que hi ha Justícia, però és direcció prohibida.

Arribo al quarter i està tancat. Un conrador, de color torrat com jo, em diu que la Guàrdia Civil es tras-

lladà a Sa Pobla i que si vull res ja sé on he d'anar.

La veritat és que jo ja estava cansat, començava a fer fosca, a Sa Pobla ho trobava lluny, i després d'haver fet tot el camí des de Sa Pobla fins aquí a peu poc m'importaven els efectes de la Llei d'Extrangeria i si em fotien fora.

Després de tot no hi ha tanta diferència entre el nostre poble i el dels meus avantpassats, allà al nord... al nord d'Àfrica. Ara bé, si el nivell de benestar d'un municipi es gradua segons el número de direccions prohibides, us puc assegurar que som una primera potència mundial.

Essent l'hora de complir amb els meus deures espirituals em vaig agenollar mirant cap a Santa Margalida, que està en direcció a La Meca.

Que ALA us acompanyi a tots.

Muhammad Ben-nassar

Estimam la nostra natura?

A més d'un, esper, li fa mal el cor quan passa per la carretera de la Platja de Muro. Ja no queda res de tots aquells llocs maravillosos on els nostres padrins ens duïen a nedar de petits. El catàleg de desastres es succeix mentres ningú no mou un dit per evitar-ho. Les paleres arrasen amb tot: preciosos pinars, dunes i platges verges desapareixen del mapa de la nostra vida, de la nostra illa per a sempre.

En el seu lloc sorgeixen hotels, HOTELS per tot, hotels com a esclata-sangs, com a monstres arribats d'una altra galàxia per concur-sar en un joc fatal. Qui deixarà menys pins damunt la superfície terrestre? Qui aconseguirà construir l'edifici més lleig i gros? O qui aficarà més alemanys en un metre quadrat? Semblen ser les proves a superar.

El menyspreu cap a la naturalesa i la immersió en un procés urbanitzador sense fi són les consignes del nostre temps. Consignes que, endemés, i això és el més greu, són compartides i permeses per tots: pel Govern Autòmic que parla de Turisme, que aspira ara a ordenar el que ha ajudat a desordenar més bé que ningú, i pel nostre Ajuntament més preocupat pels

ingresos d'aprofitaments mitjans de les urbanitzacions que per la deteriorització del nostre entorn, i per la societat, que, impassible ho contempla.

Oblidant que ha estat la naturalesa la que ens ha donat tot, oblidant també que la seva destrucció ens ho llevarà tot.

Peter-Pan

Manca de presupost

Fa uns dies i quasi per casualitat, va caure en les nostres mans, el llibre que resumeix tots els treballs exposats a les darreres Jornades Nacionals de Socidrogaalcohol, celebrades a Canàries el passat Octubre, on professionals de per tot contaren les seves experiències i la feina feta en el camp del consum de drogues, i i quina sorpresa més agradable!, quan varem veure que un dels escrits parlava d'un poble que hi havia a les Balears anomenat Muro, i on s'havia desenvolupat un Projecte d'intervenció Comunitària en el camp de les Drogodependències, aquest escrit anava signat per Tòfol Sastre, l'Assistent Social de l'Ajuntament, Lourdes Quintana que és un dels

metges del Centre Sanitari, i Fina Santiago una Psicòloga depenent del CIM i que també fa feina amb els Serveis Socials.

Poc després de llegir-ho, ja ens teniu cap a l'Ajuntament per tal que ens contassin com va anar per allà, i lo bo que és que el nostre poble comenci a esser conegut per coses tant interessants com aquesta, i i quina sorpresa més desagradable!, quan varem saber que des de Muro no hi havia anat cap representant per poder explicar l'escrit a les Jornades..., tot d'una varem demanar com així a la qual es contestà que quan es va demanar a l'Ajuntament per poder-hi anar, respongueren de que no els podien subvencionar el viatge ni l'estància cap allà, pel que decidiren no anir-hi i un poc més i no hi envien la Ponència.

Encara ara esteim estorats, aquesta és una de les poques vegades que es pot aprofitar que el nostre poble es promocioni..., havés estat conegut tant per profesio-

nals de la resta de l'estat com d'estrangers, i per una qüestió tant interessant com per mostrar experiències de professionals en el camp de les drogues, que havessin pogut esser preses com a mostra a altres llocs, i per la contra ni tan sols es va poder explicar, perquè l'Ajuntament no tenia consignat aquestes despeses. Però com és possible, ja només amb els cartells de propaganda que empra l'Ajuntament per promocionar una festa els havessin pogut pagar el viatge a tots tres...

Això és diu no estar a l'altura de les circumstàncies, gastar tant de doblers per unes coses, i després per altres d'aquest nivell no mostrar ni mica d'interès, que els professionals facin aquets tipus de coses voluntariament i sense tenir el perquè de fer-les, i els qui vetlen pel poble no mourer-se...

il barbiere di Siviglia

Fotografies d'un temps

Fotografia de l'any 1941

Drets (d'esquerra a dreta): Joan Ramis Torrandell "Cosí", Simó Gregori Ballester "Simó", Bartomeu Moragues Gual "Canari", Joan Ramis Cerdá "Rompineta" i Antoni Perelló Petro "Vilanos". Asseguts (d'esquerra a dreta): Baltasar Ramis Sastre "Rompineta", Josep Perelló Quetglas "Sabater" (batle que prengué possessió el dia 19 d'octubre de l'any 1940) i Llorenç Mas Gomís "Son Blai".

Setmana Santa: Espectacle, religiositat i fe.

Se m'ha convidat a expressar la meua opinió sobre la Setmana Santa i veritat que a l'hora d'ara em resulta un tema engorros i espinós. El primer que he de dir, Toni Torres perdonem, és que poc m'interessa l'origen, la història i literatura que es faci sobre aquest punt. El que cerc és el sentit i el què representa ara i aquí. Idees, idees.

Amb el títol intent separar el món, Torres et veig, de la religiositat, l'espectacle i la fe.

La Setmana Santa és espectacle, cents de persones vestits de les més diverses maneres i colors, passos, flors, caramels, etc. l'estètica. Aquest any ha estat molt guapa. A vegades resulta cara i escandalosa per alguna gent que pensa en els pobres.

La Setmana Santa és una mostra de religiositat popular, pot esser una manera senzilla però fonda de relacionar-se amb un Déu home i el misteri de la seva passió, pot colpir el sentiments morals de certa gent? No ho dub.

La Setmana Santa és fe manifestada en els actes litúrgics del misteri Pasqual que es celebren a l'Església.

La processó no necessàriament té perquè ser-ho. Com a creient cristià precindesc totalment d'ella sense cap casta d'escrúpol i afaigesc que tot el ritual religiós catòlic d'aquesta festa és inadequat a la sensibilitat de l'home d'avui. Com home m'agraden les processons tant de Setmana Santa com del Corpus i admir la ilusió, el coratge i els recursos de que fan gala tots els qui les fan possibles especialment en Miquel Barceló i en Joan Tortell.

L'altre dia vaig llegir aquesta cita i hi pot anar bé: "¿Seguiran les esglésies fonamentant la seva fe en records d'intervencions històriques sempre discutibles o, pel contrari, se adheriran al Déu que viu avui al cor de tots els homes i que els testimonis del passat ens ajuden a reconèixer en el present?"

Antoni Caldés

Romeria a Sant Vicenç

Muro es reuní un any més a Sant Vicenç, una antiga tradició que els darrers anys ha resorgit amb més força... I més si com enguany el temps acompanya.

Molta de gent en aquesta Diada que va resultar molt animada. Com ja és costum, tothom va dinar de paella i tots ballàrem amb la música de Cucorba, s'orquestra "Sombra Gris" i jotes i boleros amb el grup Revetla d'Algelbí.

Sol, gent, música i bons cuiners varen fer que un anys més Sant Vicenç fos un èxit!

Fira de Sant Francesc, una gran festa

Uns dies després de la inauguració de l'Expo, i a l'hora que començava la Fira d'Abril a Sevilla, Muro tornà a viure la seva fira, la de Sant Francesc. Com cada any la nostra vila fa servir el diumenge de després de Pasqua per vestir el poble de festa i folklore, perfumant-lo amb l'olor del camp, que tan poc es recorda.

La fira de Sant Francesc d'aquest any 92, mai dues xifres havien donat tan de joc, es recordarà

perquè ha estat la primera vegada que s'han emprat les casetes en el nostre poble, molt més utilitzades a la regió de les inexplicables macroinversions. S'ha de reconèixer el bon gust i la professionalitat que donen les casetes a la nostra fira.

Tota la setmana els murs pogueren anar veient com el poble transformava el seu semblant habitual incrementant-se les dificultats per circular.

Les molèsties varen esser amai-

nades amb les activitats que l'Ajuntament organitzà, tant durant la setmana amb cinema i altres activitats culturals, com amb les actuacions dels Cucorba dilluns a Sant Vicenç, el dissabte a la Biblioteca Municipal amb les titelles "ELS TRES TRANQUILS", fet del que donarem bona conta el proper mes, i les exposicions previstes per aquests dies, a la sala d'exposicions del Casal de Cultura. Pogüerem veure l'exposició per una banda de Joan Munar amb pintures de temes illencs i per l'altra la mostra d'artesanía xinesa.

Els més matiners que anaren a veure el bestiar a la Plaça de Sta. Catalina Thomàs pogueren assistir a l'exhibició de doma espanyola i al concurs caní, i de passada degustar el bon frit mallorquí que s'oferí als assistents.

Dins el preciós entorn del Claustre de Sant Francesc hi havia la mostra d'artesanía, amb la novetat de les "rejas" de ferro forjat, devora les ceràmiques, teles i mobles antics.

Al primer pis hi havia un recull de fotografies de la mostra de vestuari antic que es presentà dins l'Es

glésia del Convent mesos abans. Junt amb les fotografies es pogueren veure els treballs de pintura realitzats pels alumnes de l'Aula d'Adults durant aquest curs.

Després de la inevitable passeig entre les darreres novetats del motor, de la maquinària agrícola i després d'haver assaborit l'ansiada cervesa en el calorós matí, els assistents quedaren embadalits davant el nostre magnífic i original pabelló d'Algebelí.

A la una del migdia els convidats i els curiosos pogueren comprovar amb què consistia el tan comentat, dies abans, "lunch".

El capvespre la passejada pels carrers de la fira, fou amenitzada amb el concert que cada any interpreta la Banda Municipal de Música al carrer de Santa Aina.

Des de la Redacció d'Algebelí volem donar l'enhorabona a tots els participants i assistents a la fira per ajudar a fer tots junts a Muro més poble.

ASOCIACION CULTURAL ALGEBELI

Por la presente, se convoca a todos los componentes de esta Asociación para asistir a la ASAMBLEA GENERAL ORDINARIA, que tendrá lugar en el local social de la calle General Franco, 44-1º, el próximo día 26 de mayo a las 22 horas en primera convocatoria y a las 22,30 horas en la segunda, para tratar y si procede su aprobación todo lo que se determina en los artículos 12 y 13 de los estatutos, con arreglo a la siguiente orden del día:

1.- Memoria, liquidación y balance del ejercicio económico vencido, su rendición de cuentas y su aprobación, si procede.

2.- Presupuesto anual de ingresos y gastos para el actual ejercicio.

3.- Proyecto de las actividades y propuestas elaboradas por el Consejo Directivo.

4.- Propositiones que formulen los socios por escrito y que deberán estar firmadas por un mínimo de DIEZ de los mismos.

5.- Ruegos y preguntas.

Muro a 14 de Abril de 1992

El Presidente

WATER GROS

Presenta

ATRAPADOS SIN SALIDA...

(A LA FIRA DE MURO)

Un nou President per al Foment

S'obre una nova etapa per a la Societat del Foment de Cultura. Antoni Carrió Ballester de Can Leonardo, casat amb na Isabel Fiol i amb tres fills: Margalida, Leonardo i Francisca, ha estat elegit nou President de l'anomenada societat.

Com diu el nou President, el que pretén ell mateix i un grapat de gent amb moltes ganes de fer feina, és mitjançant nous projectes i il·lusions donar vida al Foment.

Amb l'escenari d'aquesta societat i davant un bon cafè, en Toni ens va ajudar a fer l'entrevista que ara vos presentam.

— Per què et presentares per a President?

Realment no em vaig presentar... em varen presentar.

— Quants de socis té el Foment?

Som uns 450 socis.

— Hi ha cap dona?

Actualment hi ha una dona dins la Junta i pensam que amb el canvi d'estatuts hi haurà més dones que es faran sòcies. He de dir a tot això que falta aprovar els nous Estatuts, els quals també contemplaran que hi hagi socis juvenils (fins a 18 anys).

I puc dir que un dels motius pels quals vaig acceptar ser President va ser per aquesta reforma d'estatuts, que és un pas endavant i significa una major obertura de la Societat.

— Quins són els teus nous projectes?

A curt termini, estan per aprovar els Estatuts i crear una secció de billar, el que supòs que durà molta de feina. M'agradaria convocar una Junta General per seleccionar possibles activitats i fomentar-les. Amb això no vull dir que el billar no tenguí una gran importància, no oblidem que gràcies a aquesta activitat el Foment rep moltes ajudes, crea ambient i és conegut fora de Muro. Per això es farà una secció independent de billar i amb el temps, es podran fer noves seccions d'altres activitats.

— Quina creus què és actualment la funció del Foment de Cultura?

Per a mi el Foment és una societat que té l'oportunitat d'organitzar actes culturals o jocs de saló (escacs, billar...) i que hauria de tenir més vida. Aquesta societat no hauria de viure de l'impuls que li donen 67 anys d'existència, hauria de viure de nous projectes, iniciatives i realitats.

— I per acabar En Toni ens va facilitar els noms dels nous membres de la Junta.

Vicepresident - Bartomeu Martorell.

Secretari - Sebastià Roca.

Vice-secretari - Vicenç Fluxà.

Tresorer - Jaume Picó Bonnín.

Vocals - Lourdes Quintana, Andreu Forteza, Jordi Sastre, Andreu Cloquell i Juan Bestard.

Nou Casal de la Premsa Forana

"Carles Costa reelegit President"

El capvespre del dissabte dia 4 d'abril, va esser inaugurada a Sant Joan el nou Casal de la Premsa

Forana. Assistiren totes les màximes autoritats civils de Balears, convidats i públic en general. La

finalitat del nou Casal és ser seu de l'Associació de les publicacions i també albergar l'hemeroteca (Princesa, 22 - Sant Joan) que comptarà amb tots els exemplars de les revistes que els integrant de la premsa forana han anat publicant, i estarà oberta a totes les persones que vulguin algun exemplar.

Per altra banda el dia 7 d'abril fou reelegit com a President de la

Premsa Forana, Carles Costa de la revista "Damunt, Damunt" de Sant Joan, persona que en gran part juntament amb la tresorera Maria Galmés de "Flor de Card" de Sant Llorenç, també reelgida, han fet possible que Mallorca comptàs amb la més completa hemeroteca de publicacions foranes.

Deixa Astorat

— Que fins a darrera hora es volgués mantenir la denominació de carrer General Franco.

— La potadeta del Sr. Plomer en contra d'aquesta decisió.

— Que Muro hagi estat el darrer poble de la comarca en canviar la denominació dels noms dels carrers d'època franquista.

— Que la Comissió de Cultura no exercesqui una vigilància més ferma entorn al nostre patrimoni arquitectònic, pel que fa a obres que compten amb el corresponent permís municipal, suposam!

— Que es consentin façanes i rètols com els de certa perruqueria del carrer de Sant Joan. Això no ho pot permetre ni la Comissió d'Obres ni la de Cultura.

— Que no hi hagi cap mallorquí que vagi a cantar amb la ximbomba a les processons de Setmana Santa a Andalusia.

— Que hi hagi gent que es pensi que la festa de Sant Vicenç es anar a cercar les ensaimades i l'arròs per menjar-s'ho a caseva.

—Que no hi hagi doblers per

pagar tres passatges per anar a presentar una ponència i si n'hi hagi haguts per anar a cercar bous.

—Que per dir les coses pel seu nom en aquest poble encara s'hagin d'emprar pseudònims ...

I bé que fan!

imatges de la fira de Sant Francesc 92

RESUMEN DE LA PONENCIA: “INTERVENCION COMUNITARIA EN DROGO- DEPENDENCIAS EN EL PUEBLO DE MURO “.

Presentamos los resultados del Proyecto de Intervención Comunitaria en el campo de las drogodependencias que se realizó en el Municipio de Muro. Este pueblo dentro del medio rural tiene 6.000 habitantes que han ido abandonando las tareas del campo para dedicarse al sector de servicios que proporciona toda la zona costera, con una población joven de 15 a 25 años cuyo sistema de vida se identifica más con la zona turística que con el propio pueblo.

El Consistorio Municipal debido a la prevalencia de consumidores de drogas en la población joven decidió iniciar un Programa Asistencial por lo que convocó a los técnicos de Servicios Sociales, Centro Sanitario y Servicio de Promoción de la salud del Consell Insular de Mallorca, creándose la comisión de drogodependencias, para que se elaborara y realizara el Programa.

Ha sido una intervención comunitaria al haber actuado en diversas Entidades del pueblo: Escuelas, APA, políticos, etc... y de una manera interdisciplinar: psicóloga CIM, Servicio de Promoción de la Salud, voluntarios, sanitarios, educador de calle, todos ellos coordinados por el Trabajador Social del Ayuntamiento de Muro.

Se ha abordado el problema de las drogodependencias de forma

integral, entendiendo la toxicomanía como fenómeno que se inicia cuando el sujeto y la sustancia entran en contacto de forma habitual. Este vínculo tiene dos aspectos, uno establecido por mecanismos neurofisiológicos y bioquímicos y otro que se establece cuando la droga se integra en la vida personal y social del sujeto.

La atención al drogadicto consistió en una ACOGIDA coordinada entre los diferentes profesionales que intervenían, para luego derivarlo a la red asistencial encargada de la deshabituación tanto ambulatoria como en internamiento, con la diferencia que en el momento de acudir a servicios especializados el drogodependiente acudiera más preparado, en el sentido de haber realizado una exploración tanto de su estado de salud como psico-social, en algunos casos la desintoxicación y en todos ellos información y sensibilización sobre el problema.

Paralelamente, se realizaron actividades comunitarias de sensibilización sobre el problema de las drogodependencias y de prevención en los Centros Escolares.

En cuanto a la asistencia médica únicamente se pretendió conocer su nivel de salud con los marcadores biológicos y vacunarlos de la hepatitis B.

Se valora muy positivamente que haya quedado establecido el circuito asistencial de forma que no se dispersen esfuerzos con un problema de salud de solución tan compleja y difícil.

La responsabilidad de responder delante de un problema de drogodependencias es de toda la comunidad y no únicamente de los técnicos. Por esto este Programa comunitario tiene como objetivo principal, que todas aquellas personas que de una manera u otra tienen influencia sobre los jóvenes se sientan directamente implicados.

El departamento de Servicios Sociales del Ayuntamiento de Muro fue el responsable de la coordinación del Proyecto de Acogida al toxicómano. El Programa se inició en Febrero de 1990 y han sido atendidos un total de 16 toxicómanos, de los cuales 11 ya habían contactado con el departamento en años anteriores y 5 lo hicieron por primera vez durante el año 1990.

Podemos caracterizar el perfil psico-social de los drogodependientes que han pasado por nuestro servicio como: un varón (el 87% de los casos son de sexo masculino), de 20 a 27 años de edad, que se iniciaron en el consumo de la heroína en la época de adolescente entre los 13 y los 18 años. Previamente consumían otros tipos de drogas de forma habitual, a los 13 años se iniciaron en el tabaco, hachis y poco después alcohol, y entre los 15-19 años anfetaminas y después derivados de los opiáceos.

La primera relación de ayuda que solicitaron para desintoxicación de heroína suele ser después de 3 o 4 años de estar consumiendo. Otra característica es la falta de ini-

ciativa de los drogodependientes para empezar la desintoxicación, sólo un 12.50% lo han hecho por iniciativa propia, un 43.75% por problemas familiares y un 31.25% por problemas laborales.

En general son personas que intentan encontrar el placer inmediato, soluciones rápidas, poco resistentes a las frustraciones, faltos de perspectivas de futuro, con gran capacidad de seducción engañando a familiares, amigos y hasta al mismo profesional, tienen dificultades en poner límites con el exterior, con una infravaloración de su propio yo y suelen manifestar durante el tratamiento una fuerte ambivalencia hacia las drogas (placer-malestar).

Para mejorar el nivel de salud mediante la educación sanitaria individualizada, se informaba de las medidas preventivas referentes a enfermedades infectocontagiosas (no compartir nunca las jeringuillas y utilizar siempre preservativos).

Se han analizado analíticas completas a todos los toxicómanos y el

87.5% de ellos habían tenido ya contacto con el virus de la hepatitis b, por lo que tan sólo ha sido necesario vacunar a uno de ellos.

Se ha conseguido información del virus de inmunodeficiencia humana al 62.5% de los toxicómanos.

Se han solicitado metabolitos de heroína en la orina a un 62% de los toxicómanos y siempre ha sido a petición expresa de la familia.

Han sido derivados a un centro especializado para su desintoxicación el 62.5%, el 12.5% a la unidad de desintoxicación de Son Dureta, el 12.5% ha realizado desintoxicación ambulatoria en Muro y el 12.5% no realizó la desintoxicación.

Han sido derivados en algún momento al departamento de Servicios Sociales un 62.5% para la deshabituación.

Tan sólo el 12.5% ha consultado al médico por un problema de

Salud, el resto 87.5% ha consultado por un problema social, este hecho confirma la necesidad de continuar trabajando con el departamento de servicios sociales del Ayuntamiento de Muro.

Resultados: Conocemos los marcadores biológicos del 87.5%, siendo una población de alto riesgo podemos considerar que hemos tenido un alto nivel de información de su estado de salud. Del total de toxicómanos que han pasado por consulta el 25% no han vuelto a caer después de un año.

Tanto el Centro Sanitario como el departamento de Servicios Sociales del Ayuntamiento de Muro, se convirtieron en punto de referencia de las personas con demanda de deshabituación y de sus familias que piden información.

Lorda Quintana (metge centre sanitari)

Fina Santiago (sicòloga CIM)

Tòfol Sastre (assistent social ajment. Muro)

SITUACION LABORAL DE LOS USUARIOS

Antes del contacto con la heroína	
Estudiante	5
trabajo	3
Sin Ocupar	1
Desconocido	7

Momento contacto heroína	
Estudiante	1
Servicio Militar	2
Trabajo	6
Desconocido	7

Cuando hacen demanda a Servicios Sociales	
Paro	6
Trabajo	3
Desconocido	7

NIVEL DE INSTRUCCION	
EGB	6
Certificado de estudios	8
Desconocido	2

LUGAR DE NACIMIENTO	
Balears	15
Desconocido	1

DATOS TOXICOLÓGICOS DE 16 USUARIOS

Droga por la cual realizan demanda a Ser. Sociales	
Heroína	16

Edad de Inicio Del Consumo	
13 años	1
16 años	1
17 años	2
18 años	5
25 años	1
Desconocida	6

Tiempo de consumo de heroína	
ménos de 1 año	1
ménos de 3 años	3
más de 3 años	2
más de 5 años	2
más de 7 años	4
más de 9 años	2
desconocido	2

Motivo decisivo al hacer la demanda	
Problemas Familiares	7
Problemas Laborales	4
Trastornos Emocionales	3
Problemas Legales	1
Estado Marginal	3

Tratamientos Anteriores	
Algún tipo de tratamiento	7
Sin tratamiento	7
Desconocido	2

Problemas sociales detectados derivados del consumo	
Robo con detención	6
Prostitución	2
Problemas graves de salud	2
Desestructuración familiar	16

DERIVACION A SERVICIOS SOCIALES

Centro Sanitario	5
Alcalde Regidores	3
Gente del pueblo	1
el mismo interesado	2
Familia	5

Nº de expedientes trabajados por drogodependencias.	Total
Nº total de expedientes abiertos desde 1987	17
Nº total de expedientes trabajados en 1990	14
Años en que se realizó la demanda 1987-88-89	9
Año en que se realizó la demanda	5

CARACTERÍSTICAS DE LOS USUARIOS

Nº total de usuarios atendidos en 1990	16
--	----

SEXO	
Hombres	14
Mujeres	2

EDAD QUE TENIAN EN 1990	
de 15 a 19 años	2
de 20 a 24 años	5
de 25 a 29 años	7
más de 30 años	1
desconocida	1

ESTADO CIVIL	
Soltero	12
Casado	1
Separados	2
Desconocido	1

ELS QUADRANTS MALLORQUINS

Rafael Soler Gayà

Convidat pel regidor de Cultura del nostre Ajuntament, el passat diumenge dia 26 de febrer, ens visità D. Rafel Soler i Gayà, Degà del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports.

D. Rafel Soler, és una persona que ha crescut Mallorca d'un cap a l'altre, estudiant, inventeriant i fotografiant els rellotges de sol, — uns simples i altres vertaderes obres d'art—, que figuren a les façanes de moltes esglésies i convents, casals nobles i palaus, cases de possessió, etc. L'objecte de la seva visita a Muro, era examinar el que queda dels rellotges de sol murers, tres a la Parròquia i tres a l'ex-Convent dels Mínims. Són uns quadrants solars senzills, del segle XVIII, catalogats com a "rellotges històrics" i dignes d'esser recuperats i conservats, encara que segons paraules del Sr. Soler "la seva situació es avui en dia límit, de cara a una ventual restauració...".

Entre desembre del 1990 i gener del 1991, es bastí a un replà del pujol dels Misteris, ran del Monestir de Lluc, un tríptic amb rellotges de sol històrics i moderns, que projectà el Sr. Soler l'any 1989. Amb motiu de la inauguració d'aquests rellotges de sol, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balears, edità un interessant fullet titulat "Els Quadrants mallorquins", on apareix un interessant article firmat per Rafel Soler i Gayà, que tenim el gust de reproduir íntegrament pels lectors d'Algebelí.

A l'illa de Mallorca, no es coneixen quadrants de l'Edat Mitjana, encara que n'hi podria haver hagut, tant pel fet de la múltiple utilització pels musulmans, abans del 1229 (a la Gran Mesquita de Tunis es poden observar uns interessants quadrants de tipus horizon-

tal i ja en el segle X n'és coneguda l'existència) com per la possible utilització a la Baixa Edat Mitjana en època cristiana.

No obstant això, el cert és que no es coneixen quadrants, ni documentalment i físicament, anteriors al segle XVI, i, encara en aquest segle, només se'n tenen notícies a través de les que ens ha deixat Mn. Binimelis en la seva "Història de Mallorca", en la qual comenta les peculiars hores babilòniques mallorquines.

En la hipòtesi que existissin quadrants durant l'Edat Mitjana, degueren ésser de tipus canònic, ja que el seu ús estava generalment lligat a la vida monàstica; per això, s'ha recollit un d'aquests senzills quadrants en el tríptic del Santuari de Lluc, que no és el tipus més rudimentari (on el gnòmon és perpendicular al mur), sinó que s'ha introduït un petit perfeccionament, posar el gnòmon paral·lelament a la meridiana, o sia, horitzontal; d'aquesta manera, resulten exactes les hores de primera i de vespres, així com la del migdia, dita hora sexta.

En el segle XVI, ja eren perfectament coneguts els quadrants de diversos tipus, que abundaren en els segles posteriors, i, en especial,

el quadrant vertical declinant; els principals tractats de gnomònica són ja d'aquest segle, en què aquesta branca del coneixement assolí les cotes definitives, a pesar que l'exposició sistemàtica de la trigonometria estava encara en embrió. Així i tot no es coneixen quadrants d'aquest segle a Mallorca, encara que n'hi hagué amb tota certesa, de tipus horitzontal, donat el testimoni de Mn. Binimelis a la seva "Història de Mallorca", com abans s'ha dit.

En aquell temps, degueren coexistir dos tipus d'hores o de temps, les de "temps vertader", que són les usades durant més estona, i que derivaren en les actuals "hores legals", i les "hores babilòniques", que s'extingiren a final del segle XVIII o a principis del segle XIX. La diferència essencial entre unes i altres era que, cada dia, el començament del seu còmput variava en les segones, mentre que, en les primeres, era fix; així, a les hores de temps vertader, vint-i-quatre cada dia, la primera començava a comptar a partir de mitjanit, mentre que a les hores babilòniques el còmput començava a partir de trenc d'alba; es comprèn, doncs, que, en aquestes segones, l'inici del dia anà variant paulatinament

al llarg de l'any, en funció de l'estació.

A més, però, a Mallorca existia una peculiaritat en les hores babilòniques respecte de les europees. Aquesta variació consistia en el fet que es va simplificar el sistema de l'illa de manera que cada mes zodiacal variava una hora, sense tenir en compte les fraccions; així, pel març i pel setembre, on tenen lloc els equinoccis, el dia tenia dotze hores i la nit altres dotze, mentre en els mesos del solsticis —juny i desembre— els dies eren de quinze i nou hores respectivament, i, recíprocament, les nits de nou i quinze hores; mes per mes zodiacal es perdia, o es guanyava, una hora.

Aquesta circumstància està exposada a l'esmentat llibre de Binimelis, on fins i tot hi ha una vinyeta explicativa; les línies horàries són rectes i aquest criteri s'ha respectat en el quadrant d'hores babilòniques del Santuari de Lluc; però s'ha d'observar que, si es volgués la variació d'hora per hora mensual a un interval diari, resultaria l'adopció de línies horàries corbes. No obstant això, els mallorquins no pretenien aquesta complicació, sinó, al contrari, una simplificació, i, per això, òbviament, havia d'esser paulatina i no brusca la transició horària. Tot i fet no hi ha gaire de les europees a les mallor-

quines segons mostra la vinyeta.

Ja en el segle XVII, es troben exemplars de quadrants solars de temps vertader, que perduren encara, entre els quals cal destacar el de Carrossa, en el terme d'Artà (1624), i el de Nostra Dona de Cura, a la muntanya de Randa, del terme d'Algaida (1668), que degué regular l'horari de les classes de gramàtica llatina de la coneguda escola que hi havia. En el segle XVIII, abunden els quadrants que tenen formes decoratives, en alguns casos de complicació, com el del pati del Palau episcopal, construït pel bisbe Planelles (1734), i es perfeccionen tècnicament disposant els calendaris zodiacals, com el de Son Berga d'Establiment, en el terme de Palma (1766). Però és en el segle XIX quan se'n compten per centenars en multitud de cases de camp, especialment als voltants de Palma, segurament segones residències a una distància prudential de les cases de la ciutat que permetessin els desplaçaments amb els rudimentaris mitjans de transport de l'època.

A principis del segle XX (1 de gener del 1901), s'implanten les hores legals que acabaren amb les locals, oferides pels quadrants solars. Tal volta fou la causa d'una ràpida decadència dels quadrants que, ja sense desaparèixer, són molt manco freqüents, i fins i tot a-

rriben a esser rars a mitjans de segle. Tot això, juntament amb una pèrdua de prestigi d'aquests elements, fou la causa que experimentassin grans desperfectes i que, actualment, se'n trobin molts pràcticament desapareguts, sobretot si són dibuixats i no esculpits.

Però el quadrant bàsic i clàssic, que és el d'hora de temps vertader, tan estès en la versió vertical, tant ortomeridià (és a dir, perpendicular al meridià), com declinant, pot adaptar-se perfectament als temps moderns incorporant a les seves línies horàries la dita "quació del temps", causa que no doni l'hora exacta aquests quadrants, com ho és també la diferència per fus horari, conseqüència de la introducció de les hores legals. Per això, només és necessari deformat les línies horàries donant-los la forma que exigieixi l'aplicació de les dites variacions. Així s'ha fet també en el tríptic de quadrants del Santuari de Lluc, que, en la part dreta, posa dos quadrants de temps mitjà, vàlids per a diferents estacions de l'any; la lectura de l'hora que s'hi faci ha de coincidir amb la que donen els nostres rellotges de polsera.

Modernament, es nota un ressorgiment del gust pels quadrants solars, i s'han publicat a diversos països europeus interessants obres destinades, sia a inventariar-los, sia a la conservació de les tècniques de construcció, sia a la divulgació dels exemplars paradigmàtics. Si bé aquest ressorgiment no es per raons utilitàries, com pogueren tenir en la seva època gran part dels rellotges existents, com els de les cases de camp, sinó que el motiu de la seva implantació s'ha d'esperar que aquesta moda pugui salvar encara gran part dels rellotges històrics de segles passats, la situació dels quals és avui en dia límit, de cara a una eventual restauració, perquè, per poc temps que passi sense que s'adopti aquesta mesura, hauran desaparegut totalment, sense cap rastre possible per a la seva reconstrucció.

Ressenya Bibliogràfica

Antoni M.a Alcover

Corema, Setmana Santa i Pasco

Editorial Moll. Palma, 1956

Col. Les Illes d'Or; 66

Aquest volum dona la descripció folklòrica dels costums mallorquins referents a la Quaresma, la Setmana Santa i les festes de

ANTONI M.ª ALCOVER

COREMA, SETMANA SANTA I PASCO

Les Illes d'Or

Pasqua, escrita per Mn. Antoni M.a Alcover i inclosa dins el seu llibre "Contarelles d'En Jordi des Recó".

Naturalment, amb el temps transcorregut des que ho va escriure, molts d'aquells costums han canviat o s'han perdut; però precisament per això té un valor especial aquesta descripció minuciosa de totes les celebracions religioses, manifestacions i costums populars, sense la qual no es conservaria cap document de conjunt sobre el costumari mallorquí d'aquell cicle de l'any litúrgic tal com existia a la fi del segle XIX i a la primària del XX.

Quasi tots els pobles de l'illa hi són presents. De les seves anècdotes Mn. Alcover va arrebregar moltes cançons, una de les quals fa referència a Muro:

"Una fadrina de Muro
una panada em donà
i dedins hi va posar
més d'un quintar de verdura.
Ella no sabia ser pura
s'altre gent de què les fa.
Supòs que hi deuen posar
taiades de carn i xuia".

Joan Domenge i Mesquida

L'argenteria sacra a les esglésies de Mallorca (segles XIV-XVI)

José J. de Olañeta, Editor.
Palma de Mallorca, 1991

Col. L'illa de la Calma

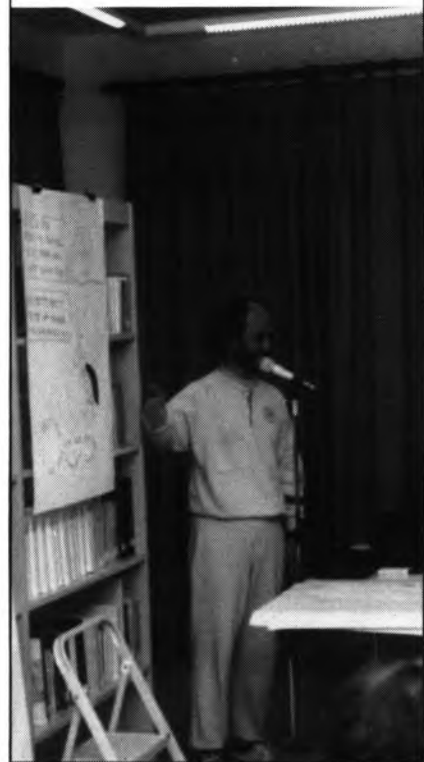

"El tresor de peces medievals conservat a l'església parroquial de Muro l'integren dos calzes i la píxide (custòdia) a la qual corresponen les il·lustracions de la portada. Aquesta píxide, un dels exemplars més rics en ornamentació esmaltada, és obra realitzada a Mallorca segurament a l'últim quart del segle XIV. És d'argent blanc decorat amb 27 esmalts transparents, viatriats de bell nou en aquest segle. Les plaques, tot i ser de reduïdes dimensions, tenen la particularitat de representar escenes i no personatges isolats com sol ésser freqüent en esmalts de mida tan petita.

Les escenes expliquen la vida de Jesucrist, des de l'Anunciació fins a la Crucifixió. Tenint en consideració el poc espai de què es disposa, els personatges que integren les escenes estan bastant ben resolts. Únicament s'empren els colors verds i blaus. L'existència d'unes fotografies antigues, realitzades entorn de 1916-17, posen de manifest que el vidriat pertany a aquest segle, ja que les il·lustracions mostren la peça amb les plaques desprovistes de cromatisme...".

L'hore del conte

El passat divendres dia 10 d'abril tingué lloc a la biblioteca municipal, una tarda dedicada a "l'hora del conte". En aquesta ocasió va ésser en Francesc Aguiló, qui una vegada més ens va entretenir amb els seus jocs i endevinalles tan a petits com a grans

Glosa i Glosadors

Quan la mort ens arriba tota la gent plora aquest fet, però hem de pensar que el qui ens deixa no voldria veure cap llàgrima en els nostres ulls, i per això res ens faria canviar la llàgrima per un somriure, tan sols una glosa ens faria moure els llavis per recordar amb alegria tot allò que ens ha deixat la tradició glosadora.

D'aquesta manera el Sr. President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears D. Gabriel Cañellas Fons ha volgut recodar el fet que l'estimat membre de l'Associació de la Tercera Edat de Muro, el Sr. Gabriel Ferriol Martorell, ens deixàs a tots per un altre dia tots plegats escoltar les seves meravelloses gloses. Així el nostre President Autonòmic D. Gabriel Cañellas Fons deia:

Tard a dinar hem arribat
i ben molt heu maleït,
però l'arròs acabat
de vi l'he ben beneït.

Si en Ferriol fos aquí
una glosa ens faria
des d'allà on va partir
sols donarà alegria.

Siau sempre ben rebuts
tot allà on anireu
i al cel sereu seguts
per en Ferriol que vos veu.

Celebrau amb alegria
que vuit anys prest han passat
i noltros hem ben dinat
un any més en companyia.

Aquestes paraules pronunciades el dia de la celebració del vuitè aniversari de l'Associació de la Tercera Edat, són recordades per la viuda de D. Gabriel Ferriol, D.a Margalida Ramis Seguí com a mostra d'afecte cap el seu home. Ella voldria veure el president per donar-li una abraçada i per dir-li que mai en la vida no oblidarà aquest fet tan meravellós que sense cap dubte el nostre il.lustre President de la Comunitat Autònoma ha donat a tota la família Ferriol-Ramis.

Miquel Porquer Tugores

Ajuntament de Muro

Area de Cultura

Avanç de les activitats programades pel mes de maig de 1992

DIADA DE SON JERONI, organitzada per Revetla d'Algebé, amb motiu de la cloenda del curs de balls mallorquins 1991-92 i commemoració del quinzè aniversari de la fundació del grup. Dia 17 de Maig

MOSTRA FOTOGRAFICA. La col.lecció fotogràfica de PERE MASCARO més conegut com Mestre Pere des Retratos o simplement pel Retratista de Maria. Del 15 al 31 de maig.

SETMANA DEL LLIBRE, amb una sèrie d'actes que s'anunciaran oportunament. Del 15 al 22 de maig.

— També ens plau informar, que a la Biblioteca Municipal estan a disposició de tots els interessats les Bases del I Certamen de Fotografia del Col.legi Sant Felip Neri de Palma.

EXPOSICIO DE FOTOGRAFIA

Fotografies de novius fins l'any 1940

Amb motiu de les properes festes de Sant Joan, s'ha pensat muntar una exposició de Fotografies de novius fins l'any 1940. Aquesta mostra fotogràfica, tindrà lloc a la Biblioteca Municipal, i per dur-la a terme, es demana la col.laboració de tots els murers.

A tots els qui vulguin aportar fotografies, agraïrem es posin en contacte a la Biblioteca Municipal amb na Maria Cerdó Gregori, amb els membres de l'Associació Cultural Algebé, Joan Julià Reynés i Gabriel Vallespir Marimón, o amb el Negociat de Cultura de l'Ajuntament.

ull crític

Davall aquesta taca blanca que correspon a un pegat de ciment, hi ha un hermós portal rodó al carrer flor. Quin ha estat el motiu que ha duit als propietaris a taparlo? Quin serà el següent pas?

Actos celebrados en la Asociación de la Tercera Edad

Día 12 de marzo de 1992: En el local social y a las cinco de la tarde, tuvo lugar una charla-colquio a cargo de las Sras. María Vicenta Mas Verge y Dolores Leza Ferrer, ambas funcionarias del Instituto Nacional de la Seguridad Social, sobre revalorización de las pensiones de 1992. La charla consistió en orientar y dar a todos los socios explicación de problemas o dudas que pudieran tener. Fueron escuchadas por parte de los socios con mucha atención y contestadas cuantas preguntas se les hicieron. La Directiva agradeció a todos los asistentes su atención y dió las gracias a estas señoras por la visita y aclaraciones.

Día 17 de marzo de 1992:

Todos los Directivos, con sus respectivos conyuges, se reunieron para festejar el I Aniversario de su elección (democrática) en la Asociación de la Tercera Edad de Muro. Participaron todos de la misma cena, que las señoras con ayuda de los demás directivos habían preparado, consistiendo en "coca amb verdura" "cocarrois", empanadas con pescado, fruta y café. Después uno de los Directivos tomó la palabra alabando esta pequeña fiesta y recordando el vacío que se había producido en la Directiva con la pérdida de D. Gabriel Ferriol (EPD). Continuó mencionando los principales actos celebrados durante este primer año y dijo: "Mi puntuación a todos estos actos, fiestas o como quieran llamarles, es de un nueve y medio. Pero a esta sencilla cena le pongo un diez". Todos le aplaudieron. "Le pongo un diez porque me ha gustado, considerándola muy positiva por fomentar más la unión en toda la Directiva, dando más confianza en hablar y entre

todos resolver lo más conveniente para la Asociación".

Día 26 de este mismo mes se hizo una excursión de Muro pasando por el Pto. de Pollensa a Lluc y comiendo en el Foro de Mallorca, por cierto muy a gusto. El día empezó bien, muy despejado, con sol y alegría, porque el día antes había llovido, viendo como en el campo los sembrados agradecían la lluvia por haberle dado vida, esperando sea muy beneficiosa y el campo compensará con sus frutos a los agricultores, los esfuerzos que cuestan estos duros trabajos. Siguió el trayecto muy bien. El conductor conocido por Toni, fue muy atento y muy responsable, digno de su profesión. En Lluc merendamos y libremente pudimos oír a los "Blauets" u oír misa. A la Virgen le dimos las gracias y le pedimos para todo el mundo paz y unión. Después de haber comido, tertulia, regresando sin ninguna novedad a Muro.

Bartolomé Riutord

imatges de la fira de Sant Francesc 92

Demografia

Naixements

Margalida Salas Capó - 27-3-92
Antoni i Margalida
Rafel Capó Quetglas - 30-3-92
Pau i Maria
Julià Alemany Sastre - 3-4-92
Joan i Isabel

Antoni Alòs Perelló

El passat dia 31 de febrer, la casa dels nostres amics Antoni i Magdalena es va omplir d'alegria amb el naixement del seu primer fill. El nin prendrà per nom Antoni. Moltes felicitats.

Matrimonis

Joan Dalmau Ramis i Antònia Cladera Pol
21-3-92 - J. M. Cuadrado, 34

Enllaç Pericàs-Capó

El passat dia 22 de febrer a l'Església del Convent de Muro, s'uniren en sant matrimoni la parella formada per Andreu Pericàs Alba i Maria Antònia Capó Vives. Moltes felicitats.

Defuncions

Magdalena Payeras Mesquida
77 anys - 10-3-92
Aina M. Picó Miró - Xot
83 anys - 12-3-92
Maria Fornés Ribot - Ribot
92 anys - 15-3-92
Catalina Mateu Amengual - Aixuta - 88 anys - 23-3-92
Nicolau Company Guardiola
62 anys - 23-3-92
Francisca Carrió Capó - Carriona
84 anys - 24-3-92
Maria Ramis Perelló - Corniama
90 anys - 30-3-92
Joan Ballester Fiol - Apotecari
6-4-92
Martina Petro Fornés - Moreno
81 anys - 13-4-92

Antònia Reynés Llompart

El passat dia 9 de març ens va precedir a la vida eterna Antònia Reynés Llompart (a) Boc.

Als seus fills Miquel i Maria, néts i altres familiars la nostra més sentida condolència.

Francina Aina Carrió Capó

Na Francina-Aina Carrió Capó ens ha deixat als 84 anys d'edat. La seva mort, el passat dia 23 de març ha estat molt sentida. El seu espòs Rafel Petro, els seus fills, tots els familiars i els amics la recordarem sempre.

Margalida Tugores Cloquell

El passat dia 19 de març la nostra veïna de Muro madò Margalida Tugores Cloquell (a) Castanyola, va complir 98 anys de vida. L'afortunada va celebrar l'esdeveniment amb una festa de part dels seus fills Baltasar, Josep, Margalida, Maria i Esperança. Molts d'anys.

Bodes d'Or

El passat dia 5 d'abril, el matrimoni format per Miquel Vallespir i Maria Balaguer celebraren les Bodes d'Or del seu matrimoni. La diada es va iniciar amb una missa a l'Església Parroquial de Muro i va seguir amb una festa. Moltes felicitats.

Torneo de Billar en el Fomento de Cultura Murense

Con la acostumbrada participación numerosa de los últimos años, mayor si cabe, tuvo lugar el Torneo de Billar a tres bandas en el Fomento de Cultura Murense. Este año el patrocinador fue nuestro buen amigo D. Miguel Mir.

Fueron ocho los magníficos trofeos los que constituyeron dos grupos, dos categorías (A y B), y en ambas hubo una primera clasificación y consiguiente eliminación de la mitad de sus participantes, pasando a una segunda ronda, para

llegar a una semifinal y final muy disputadas, dilucidándose los 4 primeros clasificados en ambas categorías.

Se ha notado, en general, una aceptable mejoría en la medias de carambolas obtenidas, lo cual dice mucho en favor de la Sociedad Fomento de Cultura, por dinamizar este deporte, y también de los participantes que se afanan por mejorar sus actuaciones.

Se espera de la nueva Directiva alguna gestión, ya en marcha, para mejorar y superar la categoría de los jugadores que, por ahora en Muro, ha aumentado considerablemente.

Pasando al final de fiesta y entrega de trofeos, se celebró una cena muy concurrida también a cargo de D. Miguel Mir, para cuyos intervinieron en el Torneo, así como de las respectivas esposas. Asistieron el Alcalde y Sra., varios concejales y el patrocinador y Sra.

Fueron entregados los trofeos

en un ambiente de franca camaradería, y en todos se respiraba una euforia y unas ansias de mejorar, dentro de lo posible, éstas y anteriores actuaciones de nuestra villa. Debemos agradecer el que proliferen estas reuniones y competiciones que dan categoría a nuestra sociedad Fomento de Cultura Murense.

Las clasificaciones fueron las siguientes:

- Categoría A
- 4.- Gabriel Siquier
- 3.- Antonio Mas
- 2.- Jorge Sastre
- 1.- ANTONIO BAUZA
- Categoría B
- 4.- Mateo Morro
- 3.- Antonio Torres
- 2.- Pedro Bennassar
- 1.- JUAN FORTEZA

_ Tacada mayor con 8 carambolas: Jaime Pomar.

SUPERMERCADO **DUNAMAR**

SUCURSAL

**Antic Forn de CAN SEGURA
DE MURO**

DESPACHO DE PASTELERIA, BOLLERIA
Y PANADERIA

ACEPTAMOS ENCARGOS

**NUEVO SERVICIO DE
CARNICERIA Y CHARCUTERIA**

VEAN TAMBIEN NUESTRAS OFERTAS MENSUALES EN OTROS ARTICULOS

Paseo Colón, 176
Tel. 85 07 40

CAN PICAFORT

Atletismo Escolar

Desde principios del mes de marzo se ha venido celebrando el Campeonato Comarcal de Atletismo Escolar en sus respectivas categorías.

Las sedes han sido la pista de Sa Pobla y de Pollensa, dos reuniones en cada pueblo.

En cada categoría han participado un gran número de atletas y la verdad es que el nivel ha sido elevadísimo, teniendo en cuenta la corta edad de los participantes.

En la categoría inferior Iniciación la figura destacada ha sido el atleta murer Paco Tugores Sastre, que se mantiene imbatido en todas las pruebas de carrera; en los meses marzo-abril ha ganado las ocho pruebas en las que ha participado, logrando marcas superiores a participantes de comarcas tan importantes como Palma.

En la misma categoría también han destacado los atletas locales Tòfol Capó y Tofolet Sastre, logrando clasificarse siempre en los puestos de cabeza.

En la categoría Benjamín destaca sobre los otros participantes Antonio Tugores Taberner que se mantiene también imbatido en todas las pruebas en las que participado. Antonio es un atleta muy completo que domina la carrera, el salto de longitud y peso.

También podemos resaltar a Jaime Gamundí y a Juan Ramis Cerdá en las pruebas de salto.

En esta misma categoría las niñas han tenido un papel muy importante, ya que han ganado todas las pruebas en las que han participado. Las que más sobresalen son: María del Mar Quevedo Payeras, Margarita Quetglas, María R. Busquets y Juana Perelló Trías.

En la categoría Alevín destacan Miguel Pons Morro y Pedro Fornés Rincón. En niñas Cati Alzamora, Marilén y Cati Sandra Ramis.

En categoría Infantil el atleta más destacado es Miguel Martorell Riutort, considerado uno de los mejores de su categoría a nivel balear, ya que todas sus marcas están entre las primeras del ranking y el año pasado fue uno de los 6 seleccionados de nuestra Comunidad para participar en una concentración a nivel nacional en

Santiago de Compostela. Otro atleta que progresa mucho es Miguel Salamanca Bonnín. En féminas destacan entre otras las hermanas Margarita e Isabel Portells Sastre y Juana Pujol.

En categoría Cadete la figura destacada es Juana Cabanellas Reynés, de la que haremos comentario aparte por sus excelentes resultados en la Final Balear de Cross y que le permitió participar por segundo año consecutivo en el Campeonato de España.

En el mes de mayo hay una reunión en el Polideportivo Príncipes de España de todos los atletas más destacados de Baleares y en el mes de junio la final del Campeonato de Atletismo en pista de Baleares. Ya les tendremos puntualmente informados.

Cross-man

**Cases de
Son Sant Martí**

**COMUNIONES - BAUTIZOS
BODAS - BANQUETES
CONGRESOS - CONVENCIONES**

**LOCALES CLIMATIZADOS
BELLOS JARDINES
AMBIENTE FAMILIAR**

Ctra. Muro-Ca'n Picafort, km. 8
Apar. n.º 2 - Tel. 53 74 50
07440 MURO (Mallorca)

ENDURO

El passat dia 29 de març, es va dur a terme la celebració del Tram Cronometrat Nord de Mallorca que organitzat perfectament per l'escuderia L'Ofre, va enregistrar una participació de 30 pilots, dividits en les categories de 80 cc, 125 cc, 250 cc i superiors, trail i 4 temps.

Els nostres pilots ho haguessin pogut fer millor del que realment ho varen fer, però la mala sort va fer que no tots poguessen acabar, i els qui varen acabar, bé per les caigudes o bé per la inexperiència, no guanyassin.

El nostre veterà Martí Poquet (125 cc) va acabar segon a causa d'una petita trevalada. En Toni Sacarés (250 cc) va rompre el disc de l'embragatge de la seva moto. En Bernat Perelló (125 cc) va acabar sisè i en Jaume Moragues (125 cc) el vuitè.

Pel que fa a la classificació provisional del Campionat de Balears, cal dir que a la categoria de 125 cc en Martí va primer amb 34 punts, i en Bernat Perelló i en Jaume Moragues estan empatats a la segona posició ambdós amb 21 punts. I a la categoria de 250 cc en la qual únicament hi tenim un representant en Toni Sacarés, aquest està classificat en la quarta posició amb 20 punts, que són els que va aconseguir el passat Enduro de Son Serra de Marina.

Gent amb moto

MOTOCROSS

Al circuit de Binifardà tengué lloc el passat diumenge dia 5 d'abril la segona prova del Campionat de Balears de Motocross, que, organitzada per la

Penya Motorista Sant Joan, va comptar amb una més que destacada inscripció, i amb la participació d'una vintena de pilots, vuit d'ells menorquins.

A la categoria de 125 cc el nostre pilot Toni Sacarés, va col·locar la seva Yamaha en segona posició darrera la Kawasaki de 250 cc d'en Miquel Rico. Els altres dos representants murers d'aquesta categoria, en Bernat Perelló i en Jaume Moragues acabaren a les posicions dotzena i quinzena respectivament, cosa que podem qualificar de bona, ja que hem de tenir en compte que era la primera carrera que disputaven.

Quant a la classificació provisional del Campionat de Balears, en Toni Sacarés, ocupa la segona posició, darrera del menorquí Cristòfol Bosch.

A la categoria d'alevins, el murer Josep Poquet va quedar en segon lloc del Campionat de Balears.

TRIAL INDOOR

El diumenge del Ram, dia 12 d'abril, tengué lloc la celebració de la primera prova puntuable del Campionat de Balears de Trial Indoor, que va esser organitzat pel Motor Club Cop de Gas (Maria de la Salut) es va disputar a Inca, a la Plaça del Bestiar. El recorregut constava de 6 zones que eren d'allò més variat. El guanyador va esser en Joaquim Martí, més conegut dins el món del trial com en Jacky, amb només 6 punts, seguit de l'eivissenc Antoni Sales amb 10 punts, i a la tercera posició hi va quedar el nostre veterà pilot local en Martí Poquet amb un total de 17 punts. L'altre pilot local participant, en Pep Segura, no tengué tanta sort com en Martí, i va quedar en el sisè lloc.

Toni Pereó i Martí Perxat

Miguel Fornés: jugador de la sociedad deportiva La Salle

Miguel Fornés tiene dieciocho años, y esta es su primera temporada en el club palmense de fútbol La Salle, equipo que juega al igual que el Murense Juvenil, en la Primera Regional, aunque en el grupo de Palma. Asimismo queremos recordar que el equipo salesiano jugó en la anterior temporada en categoría Nacional.

1.- ¿Cómo has llegado al equipo de La Salle?

Estaba jugando la Copa Presidente y se fijaron, los de La Salle, en mí y en otro jugador de Alcudia; los dos estábamos jugando en el equipo Poblense y pasamos cedidos al club de Palma, que siempre ha mantenido una estrecha relación con el Poblense.

2.- ¿Qué diferencia hay entre La Salle y clubs como el Poblense y el Murense?

La liga es más fuerte, ya que en la zona de Palma hay más competición y más clubs que luchan por los primeros puestos, mientras que en los pueblos todo se lo reparten dos o tres equipos.

3.- Este año es tu último año como juvenil, ¿qué vas a hacer?

No lo sé, lo más importante para mí son los estudios, y además hay pocas salidas para un futbolista en la isla.

4.- ¿Te gustaría jugar en Muro?

Me gustaría bastante, pero soy del Poblense, ya que sólo estoy cedido a La Salle y dependo de lo que diga el club pobler.

5.- ¿Cómo os va la liga este año?

Bien, por el momento no hemos perdido ningún partido, vamos líderes y esperamos ascender a Nacional. Cuando yo empecé ya se habían jugado cinco partidos

de la temporada y ya he metido 4 goles, y en la posición que tengo en el campo, lateral derecho, no se suelen meter muchos goles, por lo que considero que las cosas me están saliendo bien.

6.- ¿Cuáles son vuestros rivales más directos?

El equipo de Ramon Llull al que sólo aventajamos en un punto.

7.- ¿Ya debéis estar preparando la liguilla de ascenso?

Sí, claro, hay muchas posibilidades de que ascendamos, piensa que La Salle ha estado trece temporadas consecutivas en categoría Nacional y que descendieron la pasada temporada, más por mala suerte que por otra cosa, ya que había un buen equipo.

8.- ¿Y los posibles rivales en la liguilla?

A los equipos de Ibiza y Menorca no los conozco, aunque suelen ser equipos más flojos. El más peligroso es el Manacor, que es un equipo muy fuerte aunque menos técnico que nosotros.

9.- ¿Cómo son vuestros entrenamientos?

No hay mucha diferencia con los que se hacían en el Poblense o en el Murense. Lo más destacable es que te cuidan más, la cantera es lo más importante y tenemos un masajista que nos controla muy a menudo, y creo estamos mejor cuidados que muchos otros equipos de nuestra misma categoría. Esto es como una escuela de fútbol.

10.- ¿Cuáles son tus máximas aspiraciones dentro del fútbol?

Lo primero es subir con La Salle y el año que viene jugar con el Poblense, mejor en Tercera que en Preferente, o a lo mejor en el Murense, también ojalá en

Tercera.

11.- Ya que hablas del Murense, ¿por qué te fuiste a jugar a Sa Pobla?

Antes las cosas en el Murense no funcionaban tan bien como ahora, y yo veía que mi hermano destacaba mucho en el equipo, pero lo retuvieron; no quise que me pasara lo mismo y fiché por el Poblense, donde tenía las cosas bien. Ese año fuimos campeones en la categoría Infantil.

Bueno nos despedimos de Miguel, y a ver si en Muro piensan en él y nos lo traemos para vestirle de blanquiazul. ¡Qué te vaya bien Miguel!

Juan José Ferrer
Cati Serra Antich

Pes canó de ses sopes

Soufflé de Gambes

Per a quatre persones:

- 4 ous.
- Beixamel feta amb 1 litre de llet, 100 grs. de ceba, 100 grs. de mantega, 200 grs. de farina, nou moscada, sal i pebre bo.
- 600 grs. de gambes.
- 100 grs. de formatge Emmental.
- 1 ceba.
- 1 pastanaga.
- 1 tros d'api.
- 30 grs. de mantega.
- 1/2 copeta de conyac.
- 2 cullerades de farina.

Separam les clares dels vermells. Els vermells, els afegim a la beixamel i ho mesclam bé, reservam.

Escaldam les gambes i es palen. Ofegam les verdures amb la mantega. Hi afegim el conyac encès i l'agua d'escaldar les gambes. Ho lligarem amb la farina i després de donar-li un bull ho passarem tot per la batidora. La crema resultant, l'afegirem a la beixamel, així com les cues de les gambes tallades a trossos petits. Batrem les clares a punt de neu, ben sòlides i les incorporarem a la mescla amb delicadesa, mitjançant una espàtula de fusta.

Untarem 4 motlles de soufflé amb una mica de mantega, els omplirem fins 3/4 parts de la seva capacitat amb el formatge ratllat i els enforbarem a 250º, de 10 a 12 minuts, sense obrir mai el forn. Se serveixen immediatament.

**llegiu
revista**

ALGEBELI

**...vos ho
passareu
molt bé**

DADES CLIMATOLOGIQUES — MARÇ 1992 — MURO

TEMPERATURES			PRECIPITACIONS		
Màxima	24,6	Dia 21	Total mes	99,0 l/m.	
Mitja de les màximes	16,6º		Màxima	29,6º l/m	Dia 25
Mínima	4,0º	Dia 29	Pluja apreciable	13 dies	
Mitja de les mínimes	7,4º		Pluja inapreciable	0 dies	
Oscil.lació màxima	15,8º	Dia 21	Vent dominant	Nord	
Oscil.lació mínima	1,8.º	Dia 6	els dies de pluja		

Dades facilitades per D. Bartomeu Martorell Bosch

¡¡més cada mes!!

CONSIGA LAS MAYORES VENTAJAS Y MEJORES CONDICIONES DOMICILIANDO SU NÓMINA EN BANCA MARCH.

- Los mejores Tipos de Interés para sus Créditos:

Crédito Nómina - BANCA MARCH
Crédito Garantía Personal
Crédito Vivienda
Crédito Hipotecario

- El mejor interés del mercado para sus ahorros:

Cuentas Corrientes, Cuentas de Ahorro, Cuentas Ahorro-Vivienda, Imposiciones a plazo, etc...

- Le concedemos **gratuitamente** un seguro de accidentes de 1.500.000 ptas.

- Tramitamos **gratuitamente** los expedientes de jubilación, viudedad y orfandad.

- Domiciliación de pagos de recibos, impuestos, etc...

- Dinero al instante y con la máxima cobertura de establecimientos y comercios:

TARJETAS 4 - B (**gratuita**), VISA ORO, VISA CLASSIC (**gratuita el primer año**), y EUROP-ASSISTANCE-4 -B (**seguro de servicio-asistencia para 2 vehículos, desde el km. 0, en todo el territorio nacional**).

- Gane más dinero y pague menos impuestos con FONMARCH, F. I. M.

- Asegure su futuro y obtenga la mayor desgravación fiscal a través de PLAN DE PENSIONES-BANCA MARCH.

- También podrá disponer de Cajas de Alquiler, operaciones de Leasing, Compra-venta de valores, cheques gasolina, etc.

Para información, teléfono **900 300 202**
o en cualquiera de nuestras oficinas.

 BANCA MARCH

IMPRENTA
MURO

